

بخش بانوان

هفته وار
7 افغانی

1	نقش زن در اسلام
2	رهنمایی برای مهران
3	رهنمایی در مورد آتیزی
4	رهنمایی در مورد زیبایی
5	موسیقی
6	قصه ها
7	شاعری
8	فکاهیت

برای اشتراک: 353
را دایل نمایید.

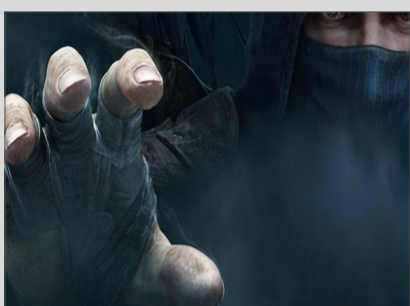
www.afghan-wireless.com

سال دهم ◊ شماره مسلسل ۲۵۵۶ ◊ سه‌شنبه ۱۲ دلو ۱۳۹۵ ◊ قیمت ۲۰ افغانی

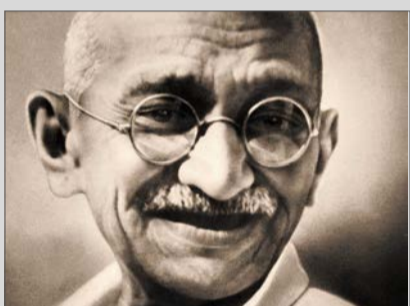
زعفران نقطه قوت ما است

صفحه ۵

افزایش نگرانی‌ها از دزدان

صفحه ۷

منتقدان مهاتما گاندی

صفحه ۴

صفحه ۴

سوال بی پاسخ اصلاحات انتخاباتی

در عین حال رییس‌جمهور غنی علی‌الرحم وعده خویش که در سخنرانی‌اش طی مراسم تحلیف ریاست‌جمهوری در رابطه به ریفرم انتخاباتی برای مردم وعده سپرده بود، عمل نکرد، و از ایجاد اصلاحات عمیق و بنیادی در این سیستم حیاتی ابا ورزید. او از سنت غلط رییس‌جمهور پیشین، آقای کرزی، در این رابطه پیروی کرد.

از این رو، آقای غنی خلاف توقع اکثریت یک بار دیگر فرایند اصلاحات انتخاباتی را از طریق حکام تقنینی محدود ساخت، و بدون ارزیابی و جستجوی پاسخ به عوامل بحران در انتخابات گذشته، تنها به تعویض اعضای کمیسیون‌های انتخاباتی اکتفا کرد.

البته در وضعیت شکننده سیاسی فعلی، و به‌خصوص قطب‌سازی روزافزون قومی، عملکرد رییس‌جمهور، تیوری توطئه را در ارتباط به انحصار قدرت سیاسی توسط طبقه ممتاز حاکم، قوت می‌بخشد.

صفحه ۲

گزینه‌های مرزبندی حوزه‌های انتخاباتی مشخص شد

این گزینه‌ها که شامل تک‌رسی شدن حوزه‌های انتخاباتی، تقسیم کردن حوزه‌های انتخاباتی به حوزه‌های کوچک‌تر و استفاده از سرحدات ولایات به عنوان حوزه‌های انتخاباتی می‌شوند، به گفته‌ی مسوولان کمیسیون مستقل انتخابات، هر کدام دارای مزایا و نواقص مشخص‌اند.

استقبال سیگار از اقدامات دولت در راستای مبارزه با فساد

استقبال سیگار از اقدامات دولت در راستای مبارزه با فساد

در زمینه کاهش فساد اداری ابراز خوش‌بینی کرده است. در همین حال، عبدالله عبدالله نیز می‌گوید که حکومت افغانستان با قاطعیت به مبارزه خود با فساد اداری ادامه می‌دهد. او تأکید کرده که حکومت به تعهدات خود به مردم در قبال کاهش فساد اداری پایدار است. آقای عبدالله می‌افزاید که نهادهای عدلی و قضایی کشور در رسیدگی به پرونده‌های فساد اداری مستقلانه عمل و فعالیت می‌کنند. او گفت که در حال حاضر تمرکز اصلی روی پرونده‌های کلان فساد اداری است.

آقای ساپکو که روز گذشته با عبدالله عبدالله رییس اجرایی کشور دیدار و گفتگو داشت، گفته است که نه تنها اداره سیگار بلکه خود دولت امریکا نیز از تلاش‌های دولت افغانستان در راستای مبارزه با فساد حمایت می‌کند. او گفته است که افغانستان طی چند ماه اخیر در این زمینه فعالیت‌های قاطعانه داشته است. جان ساپکو می‌گوید که اصلاحات در بخش‌های نظامی و غیرنظامی برای شکل‌گیری اداره و رهبری سالم اهمیت زیادی دارد. او نسبت به تلاش‌ها و اقدامات دولت افغانستان

صبح، کابل: جان ساپکو سرمفتش ویژه ایالات متحده امریکا برای بازسازی افغانستان، سیگار، از تلاش‌ها و اقدامات دولت در راستای مبارزه با فساد اداری حمایت و استقبال کرده است.

صفحه ۳

کمیسیون شکایات انتخاباتی: بدون تطبیق برنامه‌های اصلاحی به سوی انتخابات نمی‌رویم

انفجار در زابل
جان ۲۱ جنگجوی داخلی و خارجی را گرفت

مسوول جلب و جذب طالبان
در کندز بازداشت شد

صفحه ۲

دموکراسی را تعطیل نکنید

کمیسیون‌های انتخاباتی باید هر چه زودتر یک تقویم انتخاباتی برای انتخابات‌های پارلمانی و شورای‌های ولسوالی‌ها را اعلام کنند. جامعه جهانی و افکار عمومی منتظراند که کمیسیون‌های انتخاباتی که تازه اصلاح شده‌اند و بر مبنای فرمان تقنینی جدید کار می‌کنند، هر چه زودتر گام عملی بردارند. گام عملی برای برگزاری انتخابات‌های پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها، همانا اعلام تقویم انتخاباتی است. بدون اعلام تقویم انتخابات، جامعه جهانی و افکار عمومی نسبت به برگزاری انتخابات پارلمانی اطمینان حاصل نمی‌کنند.

تعطیل دموکراسی نه برای جامعه ملی قابل قبول است و نه برای جامعه جهانی. قانون اساسی افغانستان حکم کرده است که باید نمایندگان مردم از طریق برگزاری انتخابات عمومی، سری و شفاف به خانه‌ی ملت راه یابند و به نیابت از ملت افغانستان قانون‌گذاری کنند. در حال حاضر هیچ یک از ارکان نظام افغانستان مشروعیت قانونی ندارند. معیاد قانونی کار پارلمان سپری شده است. شورای‌های ولسوالی‌ها وجود ندارد، از آن جایی که بخشی از مجلس سنا باید متشکل از شورای‌های ولسوالی‌ها باشد، این مجلس هم یک ثلث اعضایش مشروعیت حقوقی ندارند.

قرار بود که جرگه قانون اساسی برگزار شود و سمت ریاست اجرایی را درج قانون اساسی کند. اما این جرگه به دلیل برگزار نشدن انتخابات‌های پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها، فراخوانده نشده است. این وضعیت باید تغییر کند. دولت افغانستان نیاز به وسیع‌سازی پایه‌های سیاسی و اجتماعی‌اش دارد و این امر بدون برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها و هم‌چنان تعدیل قانون اساسی ممکن نیست.

در حال حاضر مردم تصور می‌کنند که سران حکومت اراده‌ای برای برگزاری انتخابات ندارند. مردم باور نمی‌کنند که کمیسیون‌های انتخاباتی مشکل دارند و هنوز روی چگونگی مشخص‌سازی حوزه‌های رای‌گیری به توافق نرسیده‌اند. کمیسیون مستقل انتخابات باید هر چه زودتر روی این موضوع کار کند و آن را به نتیجه برساند. اگر در سال آینده‌ی خورشیدی هم انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها برگزار نشود، این تلقی به وجود می‌آید که دموکراسی افغانستان تعطیل شده است.

تعطیل دموکراسی به سود کشور نیست. جامعه جهانی در این ۱۵ سال برای دموکراسی‌سازی در افغانستان هزینه داد. مردم افغانستان هم در حال حاضر به این مفتخراند که شهروندان یک جمهوری هستند و اگر انتخابات برگزار نشود، سرخوردگی خلق می‌شود. علاوه بر این‌ها، دولت و جمهوریت در افغانستان نیازمند حمایت اجتماعی در داخل و پستی‌بانی بین‌المللی است. با تعطیل دموکراسی و برگزار نشدن انتخابات، نه حمایت اجتماعی حاصل می‌شود نه پشتوانه‌ی بین‌المللی. جامعه جهانی نمی‌تواند از دولتی حمایت کند که با سهل‌انگاری و بی‌ارادگی‌اش دموکراسی را تعطیل کرده است.

حمایت اجتماعی وسیع هم وقتی نصیب دولت می‌شود که انتخابات شفاف پارلمانی در تمام جغرافیای زیر کنترل نیروهای امنیتی برگزار شود و پارلمان و شورای‌های ولسوالی‌ها مشروع شکل بگیرند. افغانستان به تعدیل قانون اساسی و ایجاد سمت نخست‌وزیری نیز سخت نیاز دارد. سران حکومت به مردم افغانستان وعده کرده‌اند که ثبات سیاسی را به کشور بر می‌گردانند. ثبات وقتی بر می‌گردد که دولت زمینه‌های قانونی و سیاسی آن را فراهم کند. این زمینه‌ها بدون برگزاری انتخابات شفاف و عادلانه فراهم نمی‌شود. برای اطمینان از برگزاری انتخابات، نیاز است که یک تقویم انتخاباتی منطقی اعلام شود. سران حکومت باید ثابت کنند که اراده‌ی جدی برای برگزاری انتخابات دارند.

مسوول جلب و جذب طالبان

در کندز بازداشت شد

وزارت امور داخله هم‌چنین می‌گوید که شماری از جنگجویان طالبان در ولایت پکتیکا با نیروهای پولیس ملی درگیر شده‌اند. این وزارت تأکید کرده در این درگیری که در ولسوالی گومل به وقوع پیوست، چهار تن از افراد طالبان کشته و یک تن دیگر زخمی شده‌اند.

وزارت امور داخله گفته این درگیری ساعت هشت صبح روز دوشنبه زمانی به وقوع پیوست که نیروهای پولیس ملی در روستای «زنگی» ولسوالی گومل در حال گشت‌زنی بودند.

وزارت امور داخله تأکید کرده که در این درگیری به نیروهای پولیس ملی و غیرنظامیان آسیبی نرسیده است. براساس یک خبر دیگر، وزارت دفاع می‌گوید که «هفت تن از تروریستان» در عملیات‌های تعرضی و تهاجمی نیروهای امنیتی کشور کشته شده‌اند. به گفته این وزارت، این عملیات‌ها که برای «سرکوب تروریستان» راه‌اندازی شده بود، در آن هشت تن دیگر زخمی شده‌اند.

وزارت امور داخله هم‌چنین از کشته شدن ملا وثیق یک تن از فرماندهان محلی گروه طالبان با دو تن دیگر از همراهانش در نتیجه انفجار یک ماین در ولایت زابل خبر داده است. این وزارت می‌گوید که ملا وثیق عصر روز یک‌شنبه هنگامی که می‌خواست یک حلقه ماین در کنار جاده در مسیر جاده ولسوالی ارغنداب ولایت زابل جابه‌جا کند، به قتل رسیده است. در این انفجار دو طالب دیگر زخمی شده‌اند.

۸ صبح، کابل: وزارت امور داخله از بازداشت شخصی به‌نام عبدالله مسوول جلب و جذب گروه طالبان در ولایت کندز خبر داده است. وزارت امور داخله می‌افزاید عبدالله که مسوولیت جلب و جذب افراد جدید به گروه طالبان را به عهده داشت، در یک عملیات ویژه نیروهای پولیس امن و نظم عامه در ولسوالی خان‌آباد بازداشت شده است. یک تن دیگر به‌نام عبدالوکیل نیز با او در این عملیات بازداشت شده است.

۲۳ تن به اثر برف‌باری‌های اخیر

کشته شده‌اند

سالنگ شمالی، ۳ تن کشته و ۵ تن دیگر زخمی شده‌اند.

با این حال، در ولایت‌های پروان، پکتیا و پنجشیر حدود ۲۱ منزل مسکونی کاملاً و قسماً تخریب شده است که نزدیک به ۲۰ منزل آن در ولایت پروان در ولسوالی‌های سیاه‌بیرد و جبل السراج و یک منزل در پکتیا و یک منزل در پنجشیر است.

هم‌چنین، به اثر انفجار بالون گاز دو نفر در ولایت زابل کشته شده‌اند و در ولایت‌های غور، کاپیسا، قندهار، کنر، لغمان، نورستان و هرات، به اثر برف‌باری‌های شدید اخیر، حدود ۳۲ تن کشته و زخمی و نزدیک به ۴۰ منزل مسکونی کاملاً و قسماً تخریب شده است.

در همین حال عبدالله عبدالله رییس اجرایی در نشست نوبتی شورای وزیران روز گذشته از اداره رسیدگی به حوادث خواسته است تا هم‌چنین، در ولایت بغلان به اثر منحرف‌شدن موتر مسافری در

۸ صبح، کابل: وزارت دولت در امور رسیدگی به حوادث می‌گوید که از اول ماه جاری تا کنون در ولایت‌های بامیان، بغلان، پروان، پکتیکا، پنجشیر، زابل، غزنی، غور، کاپیسا، کندهار، کنر، لغمان، ننگرهار، نورستان و هرات، ۲۳ تن کشته و ۲۴ تن دیگر زخمی شده‌اند. در اعلامیه خبری وزارت در امور حوادث آمده است که دست‌کم ۲۵ منزل کاملاً و ۲۷ منزل دیگر قسماً به اثر برف‌وباران‌های اخیر تخریب شده است. هم‌چنین این وزارت گفته

انفجار در زابل

جان ۲۱ جنگجوی داخلی و خارجی را گرفت

مسوولان محلی در ولایت زابل، می‌گویند که در انفجار ماینی در ولسوالی ارغنداب این ولایت، ۲۱ «دهشت‌افکن داخلی و خارجی» به قتل رسیده‌اند.

این رویداد در ساحه خوار زنگی ولسوالی ارغنداب در یک سرای که به عنوان مرکز آموزش تروریستان کار گرفته می‌شد، به وقوع پیوسته است.

به گفته مقامات محلی ولایت زابل، خوار زنگی ساحه‌ای کوهستانی دورافتاده و نزدیک به ولسوالی خاک افغان است که تحت کنترل دولت قرار ندارد.

سمونوال غلام‌جیلانی فراهی آمر امنیت زابل به صدای امریکا گفته که جنگجویان خارجی زمانی که به جنگجویان محلی ساخت ماین را آموزش می‌دادند، انفجار به قوع

پیوسته است. آقای جیلانی افزود، براساس اطلاعات اولی، در این انفجار «۲۱ شورشی» کشته شدند که جنگجویان افغان و خارجی شامل اند، اما او تأکید کرد که ممکن شمار کشته‌ها و زخمیان این انفجار بیشتر باشد. اسدالله کاکر معاون شورای ولایتی زابل نیز این رویداد را در صحبت با صدای امریکا تأیید کرد ولی گفت که از چگونگی این انفجار دقیق معلومات ندارد. او افزود که جنگجویان خارجی برای پرهیز از تقابل با طالبان افغان، هویت خود را مخفی نگهداشته و در برخی مواقع خود را جنگجویان القاعده معرفی کرده‌اند. عطاالله یک باشنده محل به صدای امریکا گفته مردم محل نیز در جایی که رویداد به وقوع پیوسته، رفته

افزایش نیازهای مردمی

در ساحات جنگی

۸ صبح، کابل: کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در افغانستان می‌گوید نیازمندی‌های خانواده‌هایی که در مناطق جنگی زندگی می‌کنند، افزایش یافته است.

احمدرامین ایاز سخنگوی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، با دشوار توصیف‌کردن سال ۲۰۱۶ برای افغانستان و نهادهای امدادی در این کشور، گفته است: «افزایش خشونت‌های مربوط به جنگ، افزایش ناامنی‌ها، عدم دسترسی نهادهای حملات بر مراکز و کارکنان صحتی از جمله موضوعات عمده بوده است که سال ۲۰۱۶ را برای افغان‌ها و نهادهای بشری مشکل ساخته بود.»

آقای ایاز به ادامه همکاری‌های کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در افغانستان تأکید کرده اما از تمام طرف‌های درگیر خواسته تا به فعالیت نهادهای امدادی احترام بگذارند. وی گفته است: «ما از تمامی طرف‌های درگیر از تمامی حمل‌کنندگان سلاح می‌خواهیم که به کار نهادهای بشردوستانه که هدفشان کمک به افغان‌های متأثر از جنگ است، احترام بگذارند.»

این نهاد نزدیک به سی سال است که در افغانستان فعالیت می‌کند.

ترس خانواده‌های سرپرست

از اخراج پناهجویان نوجوان

افغان از آلمان

بعد از اخراج پناهجویان جوان افغان از آلمان، حالا خانواده‌های سرپرست آلمانی از برگشت‌دادن افغان‌های زیرسن که نزدشان زندگی می‌کنند، هراس دارند. به همین ترتیب سازمان‌های خدماتی در امور پناهجویان از این بابت نگران هستند.

براساس اظهارات سازمان‌های خدمات اجتماعی آلمان، بعد از دو مرحله اخراج پناهجویان، خانواده‌های آلمانی که از پناهجویان زیر سن افغان مراقبت می‌کنند، هراس دارند که مبادا آن‌ها نیز به افغانستان اخراج شوند.

به گزارش دویچه‌وله، بنو شلاگ، رییس خدمات سرپرستی کودکان نهاد کلیسایی «دیاکونی روملسبرگ» در شهر نورنبرگ می‌گوید: «بسیاری از خانواده‌های سرپرست، حالا از برگشت‌دادن نوجوانان افغان به کشورشان ترس دارند.»

به همین ترتیب انجمن مسلکی آلمان در امور پناهجویان زیر سن در برلین نگرانی خود و خانواده‌های سرپرست را ابراز کرده است.

سازمان «دیاکونی روملسبرگ» در حال حاضر از ۳۰ خانواده سرپرست مواظبت می‌کند که پناهجویان زیر سن نزد را پذیرفته‌اند. حدود نیمی از این پناهجویان، نوجوانان افغان هستند.

شلاگ می‌گوید، با وجود آن که مراحل بررسی تقاضاهای پناهندگی آن‌ها هنوز پایان نیافته است، اما چون میزان قبولی متقاضیان پناهندگی از افغانستان قویاً کاهش یافته است، به این دلیل خانواده‌های سرپرست از آینده و سرنوشت نوجوانان زیر سن که نزدشان زندگی می‌کنند، نگران هستند.

انجمن مسلکی آلمان در امور پناهجویان زیر سن نیز بعد از اخراج برنامه‌ریزی شده پناهجویان افغان، «ترس و سراسیمگی» را نزد پناهجویان زیر سن افغان مشاهده می‌کند.

این انجمن مشورت می‌دهد: «با ترس و هراس‌ها باید مشترکاً مقابله کرد و از پناهجویان نوجوان حمایت نمود.» به گفته این انجمن، هم‌زمان به خانواده‌های سرپرست که پناهجویان نوجوان افغان را نزدشان پذیرفته‌اند، باید روشن ساخت که اخراج پناهجویان افغان در مقایسه با مجموع آن‌ها در آلمان، هنوز فقط در موارد جزئی صورت گرفته است.

گزینه‌های مرزبندی حوزه‌های انتخاباتی مشخص شد

ظفر شاه رویی

این گزینه‌ها که شامل تک‌کرسی شدن حوزه‌های انتخاباتی، تقسیم کردن حوزه‌های کوچک‌تر و استفاده از سرحدات ولایات به عنوان حوزه‌های انتخاباتی می‌شوند، به گفته‌ی مسوولان کمیسیون مستقل انتخابات، هر کدام دارای مزایا و نواقص مشخص‌اند.

آقای دولتی می‌گوید در صورت نهایی شدن طرح تک‌کرسی‌سازی حوزه‌های انتخاباتی، در انتخابات پارلمانی از دو سیستم انتخاباتی، رای اکثریت نسبی و رای واحد غیرقابل انتقال استفاده خواهد شد. به گفته او، برای یک کرسی شهروندان هندو باور، ۱۷۴ کرسی حوزه‌های تک‌کرسی و ولایاتی که یک کرسی برای زنان اختصاص یافته است، از سیستم انتخاباتی رای اکثریت نسبی و برای ده کرسی کوچکی از رای واحد غیرقابل انتقال استفاده

سی‌ویک ولایت از یک تا به بیست‌وچهار حوزه انتخاباتی تقسیم خواهند شد. سه ولایت دیگر که برای هرکدام یک کرسی در مجلس نمایندگان در نظر گرفته شده است، هرکدام یک حوزه انتخاباتی خواهند بود. در این طرح ده کرسی برای کوچکی‌ها، یک کرسی برای شهروندان هندو باور، شصت‌و پنج کرسی برای زنان و ۱۷۴ کرسی دیگر برای کسانی که در حوزه‌های تک‌کرسی شرکت می‌کنند، در نظر گرفته شده است.

خواهد شد. به گفته وی، در تک‌کرسی شدن حوزه‌های انتخاباتی نمایندگی بهتری از ساحات مشخص جغرافیایی تأمین شده و همچنین ارتباط میان نمایندگان و موکلین‌شان بیشتر می‌گردد. او تأکید کرد که در این طرح زمینه ایجاد یک پارلمان یک‌دست و سهولت‌های لازم در روند رای‌دهی و شمارش آرا مساعد شده و همین‌طور هزینه‌های کمتری در مبارزات انتخاباتی به مصرف می‌رسد. معاذالله دولتی در عین حال تأکید کرد که در صورت تک‌کرسی شدن حوزه‌های انتخاباتی، اقلیت‌ها و احزاب کوچک‌تر از نمایندگی محروم شده و بیشتر آرای مردم ضایع می‌شود. به گفته او، زمینه برای حضور بیشتر زنان در پارلمان نیز محدود می‌شود و احتمال این که زنان بتوانند بیشتر از سهمیه‌شان در پارلمان راه یابند، در تک‌کرسی شدن حوزه‌های انتخاباتی کمتر است. آقای دولتی گفت که این طرح زمینه را برای دخالت و نفوذ افراد زورمند در مرزبندی حوزه‌های انتخاباتی نیز مساعد می‌سازد.

طرح دوم کمیسیون مستقل انتخابات که شامل تقسیم حوزه‌های انتخاباتی به حوزه‌های کوچک‌تر است، براساس آن ولایاتی که از یک تا پنج کرسی در پارلمان دارند به یک، ولایاتی که از شش تا ده کرسی دارند به دو، ولایاتی که از یازده تا پانزده کرسی دارند به سه، ولایاتی که از شانزده تا بیست کرسی دارند به چهار و همچنین ولایاتی که از بیست و یک تا بیست و پنج کرسی دارند به پنج حوزه انتخاباتی تقسیم خواهند شد. در این طرح ولایاتی که به دو یا بیشتر از دو حوزه انتخاباتی تقسیم شوند، در آن از سیستم رای‌گیری رای واحد غیرقابل انتقال کار گرفته خواهد شد.

ادامه در صفحه ۸

کمیسیون مستقل انتخابات، سه گزینه را برای چگونگی تعیین حوزه‌های انتخاباتی در نظر گرفته و قرار است پس از بحث و مشورت با احزاب سیاسی و نهادهای جامعه مدنی، یکی از این گزینه‌ها را به عنوان طرح نهایی به کابینه ارایه دهد.

این گزینه‌ها که شامل تک‌کرسی شدن حوزه‌های انتخاباتی، تقسیم کردن حوزه‌های انتخاباتی به حوزه‌های کوچک‌تر و استفاده از سرحدات ولایات به عنوان حوزه‌های انتخاباتی می‌شوند، به گفته‌ی مسوولان کمیسیون مستقل انتخابات، هر کدام دارای مزایا و نواقص مشخص‌اند.

معاذالله دولتی از کمیشنران کمیسیون مستقل انتخابات، روز دوشنبه یازدهم دلو، در یک نشست مشورتی با مسوولان شماری از نهادهای جامعه مدنی گفت که این گزینه‌ها از نگاه حقوقی با در نظر داشت شرایط فعلی کشور مورد بررسی قرار گرفته و پس از مشورت با نهادهای جامعه مدنی و احزاب سیاسی، یکی از این گزینه‌ها به عنوان طرح نهایی به کابینه ارایه خواهد شد.

در قانون انتخابات جدید که براساس یک فرمان تقنینی ریاست‌جمهوری نافذ شده است، مسوولیت تعیین حوزه‌های انتخاباتی در انتخابات پارلمانی به دوش کمیسیون مستقل انتخابات گذاشته شده است.

تعیین حوزه‌های جدید انتخاباتی تنها به منظور برگزاری انتخابات پارلمانی در نظر گرفته شده است. براساس قانون انتخابات، حوزه‌های انتخاباتی در انتخابات ریاست‌جمهوری در سراسر افغانستان و در انتخابات شوراهای ولسوالی‌ها خود ولسوالی‌ها خواهند بود.

معاذالله دولتی می‌گوید که براساس طرح تک‌کرسی شدن حوزه‌های انتخاباتی، تعداد کرسی‌های مجلس نمایندگان از ۲۴۹ به ۲۵۰ کرسی افزایش یافته و همچنین

کمیسیون شکایات انتخاباتی:

بدون تطبیق بر نامه‌های اصلاحی به سوی انتخابات نمی‌رویم

سردار داهی

شمول منابع بشری و دیگر چیزها، همه آن‌ها را مسیر درست بدهیم.» او افزود فعالیت‌هایی که آنان در دو ماه گذشته انجام داده‌اند، «چشم‌گیر» نیست، چون هر آن‌چه که مسوولان این کمیسیون انجام داده‌اند، در روی کاغذ بوده و کارهای کمی را در عمل پیاده کرده‌اند.

به گفته آقای آریایی، در دو ماهی که آنان در این کمیسیون آمده‌اند، توقع نمی‌ورد که تمام کارها را به‌سادگی انجام بدهند، چون «موانع و چالش‌های بسیار زیادی در مسیر کار کمیسیون‌ها وجود دارد.» از جمله موانع‌های جدی، محدود بودن بودجه است که تا کنون تنها از سوی حکومت، بودجه اندکی به این کمیسیون داده شده است. مسوولان می‌گویند که حکومت افغانستان نمی‌تواند «این قدر امکانات وافر که در پروژه‌های انتخاباتی به مصرف می‌رسد» را آماده کند و در این‌جا نقش جامعه جهانی «بسیار بارز» است و هنوز جامعه جهانی کمکی نکرده است. رئیس این کمیسیون گفت: «ایجاب می‌کند که جامعه جهانی همان برنامه‌هایی که به‌خاطر انتخابات داشت را هم‌گام با حکومت افغانستان پیش می‌برد که متأسفانه تا حال نمایان‌گر یک نوع پیش‌قدمی حکومت افغانستان

قرار بود که [فشاری] باشد، یک تعهد را به مردم می‌سپاریم، ولو از هر مرجعی که باشد، به افشای هویت آن متعهدیم. هر کسی که در امور ما مداخله کرد، ما هم صریح به مردم افغانستان می‌گوییم که این [مرجع فشار] و شخص [در کار کمیسیون] مداخله کرده است.»

کمیسیون انتخابات برنامه کاری خود را در چهار مرحله که شامل تهیه سندهای لازم برای کمیسیون، ایجاد سیستم الکترونیک در مطابقت با قانون‌ها، آموزش، تجهیز و فعال‌سازی اداره‌های محلی کمیسیون شکایات، نهادینه‌سازی، حفظ و مراقبت و تداوم سیستم می‌شود. به‌گفته مسوولان، یکی از مشکل‌های اساسی در این کمیسیون، در گذشته این بود که برخورد در برابر نهادهای انتخاباتی پروژه‌ای صورت می‌گرفت که با یک‌بار برگزاری انتخابات، تجهیزات آن دوباره خریداری می‌شد و امکانات «هنگفت» در این راستا به مصرف رسیده است.

رئیس این کمیسیون گفت: «ما تدبیرهای لازم را گرفتیم که پس از این کمیسیون شکایات انتخاباتی یک کمیسیون نهادمند و یک کمیسیون با تداوم و با برنامه‌سازی تمام ابزار و تجهیزات لازمی که دارد، به

آقای آریایی گفت: «کمبود منابع بشری متخصص، که ۶۵ درصد پست‌ها خالی است. افراد مسلکی و متخصصی را که در این راستا ضرورت داریم، نداریم. هر آن‌چه که انجام می‌شود با یک تیم محدود است.»

او افزود، به دلیل این که افراد مسلکی و متخصص در کمیسیون شکایات انتخاباتی حضور ندارد و یک تیم محدود، تمام کارها را انجام می‌دهد، سختگی در کارهای این کمیسیون به وجود می‌آید و «احتمالاً پلان را صدمه می‌زند». همچنین، رئیس کمیسیون شکایات انتخاباتی بودجه و امکانات لازم در این کمیسیون را محدود دانست و گفت: «بودجه‌ای را که حالا داریم، یک بودجه محدود است که از سوی حکومت پرداخته شده است که معاش کارمندان و تیل موتر و دیگر ضرورت‌ها را برطرف می‌کند.»

«استقلالیت، شفافیت در کارها و استخدام افراد مسلکی، تخصص، دقت و سرعت در روند کاری» از جمله موردهایی‌اند که کمیسیون انتخابات تأکید دارد که در این اداره رعایت خواهد شد. رئیس این کمیسیون می‌گوید که هنوز در کارهای آنان از سوی «هیچ مرجعی» مداخله صورت نگرفته است و فشاری بالای آنان نیست. او تأکید کرد: «اگر

و کمیسیون‌های انتخاباتی در حوزه‌کاری انتخابات است.» به‌گفته او، پروژه‌هایی که از طریق جامعه جهانی برای حمایت انتخابات در گذشته بود، هنوز شکل نگرفته است.

امضای تفاهم‌نامه با نهادهای مدنی هم‌سو با انتخابات

کمیسیون شکایات انتخاباتی با امضای تفاهم‌نامه با نهادهای جامعه مدنی هم‌سو با انتخابات از جمله نهاد فیفا، تیفا، دیده‌بان شفافیت انتخاباتی، سازمان خط نو، موسسه زنان برای انتخابات و دموکراسی و شبکه جامعه مدنی افغانستان می‌گوید که به منظور «همهانگی و همکاری دوام‌دار، تشریح مساعی و تأمین شفافیت روند انتخابات» این تفاهم‌نامه را امضا کرده است.

علی‌رضا روحانی سخنگو و کمیشنر کمیسیون شکایات انتخاباتی گفت که این کمیسیون به اصل شفافیت در کار، بی‌طرفی و تخصص گرای، «به شدت باورمند و علاقه مند» است. به‌گفته او، یکی از اقدام‌هایی که این کمیسیون انجام داده است، نهادهای هم‌سو با انتخابات را در مشورت‌دهی، ساختن یک میکانیزم مشاورت و مشارکت دوام‌دار شریک کرده است.

آقای روحانی افزود که براساس این تفاهم‌نامه، کمیسیون می‌تواند ساحه همکاری‌ها، مشورت‌ها و استفاده از تجربه‌ها را «بسیار گسترده و وسیع کند و از تجربه‌های نهادهای مدنی در عرصه مأموریت کمیسیون شکایات انتخاباتی استفاده درست صورت گیرد.»

هم‌چنین عبدالعزیز آریایی رئیس کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی گفت: «طبیعی است که ما به سوی اصلاحات روان‌یم و کارهایی که انجام می‌دهیم، طرح طرز‌العمل‌ها، لایحه‌ها، سندهای تقنینی و دیگر موردها است که در این موردها نهادهای جامعه مدنی با ما همکاری کنند، تا مشورت‌های لازم‌شان [را] در پروژه‌ها و لایحه‌ها داشته باشیم.»

به‌گفته او، در روند استخدام که در این کمیسیون آغاز شده، نقش نهادهای مدنی بارز است تا آنان نظارت کنند. او افزود، «موردهای بسیار زیادی هستند» که آنان را وادار کرد تا در گام نخست به نهادهای جامعه مدنی اولویت قابل شوند و به صورت دایمی در یک چارچوب منظم در فعالیت‌های کمیسیون شکایات انتخاباتی نهادهای مدنی شریک شوند.

مسوولان در کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی می‌گویند که در الزامی بودن زمان برگزاری انتخابات پارلمانی و ولسوالی‌ها باورمند نیستند و تا زمانی که برنامه‌های اصلاحی آنان تطبیق نشود و آمادگی برای برگزاری انتخابات نداشته باشند، «هیچ گاهی» به‌سوی برگزاری انتخابات گام نخواهند برداشت. به گفته مسوولان، مانع‌ها و چالش‌های «بسیار زیاد» فراراه آنان وجود دارد که از جمله آن، نبود کدر مسلکی و تخنیکی و بودجه لازم است.

کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی اعلام کرده است که برای برگزاری انتخابات پارلمانی عجله‌ای ندارند، حتی اگر بودجه لازم از سوی جامعه جهانی و حکومت افغانستان داده شود، نزدیک به ۹ ماه را در بر می‌گیرد تا آنان آماده‌ی برگزاری انتخابات شوند.

عبدالعزیز آریایی، رئیس کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی دیرباز در یک نشست خبری به رسانه‌ها گفت: «بسیار صریح به عرض می‌رسانم که حداقل آن‌چه مطالعه کردیم، از همین امروز هم که جامعه جهانی و حکومت افغانستان با ما همکاری شود و تمام هزینه‌های لازم را داشته باشیم، عملی کردن این پلان حداقل ۸ تا ۹ ماه را در بر می‌گیرد. هر قدر به عجله بخواهیم انتخابات را برگزار کنیم، به این معنا است که ما باز دست‌پاچه می‌شویم و باز می‌رویم به‌سوی یک انتخابات نیم‌جانی که مورد قبول مردم افغانستان نخواهد بود.»

او گفت که کمیسیون شکایات انتخاباتی با کمبود کدر مسلکی و تخنیکی مواجه است و نزدیک به ۶۵ درصد پست‌های این کمیسیون که بیشتر از ۲۰۰ بست را شامل می‌شود، خالی است. به گفته رئیس این کمیسیون، روند استخدام کارمندان جدید طولانی است و به کارهای آنان سختگی وارد کرده است.

سوال بی پاسخ اصلاحات انتخاباتی

● هارون میر

انحصار قدرت سیاسی توسط طبقه ممتاز حاکم، قوت می‌بخشد. و در یک کشور کثیرالقومی مانند افغانستان، این تصور غلط در اذهان مردم صدمه بزرگ و جبران‌ناپذیر بر هویت ملی ما وارد می‌کند، و افزون بر آن، از اعتماد مردم بر پروسه ملی انتخابات کاسته می‌شود.

به طور مثال حکومت وحدت ملی هیچ دلیل موجه در ارتباط به توزیع نشدن تذکره‌های برقی آرایه نکرده است. این در حالی است که فرمان تقنینی حکومت افغانستان مبنی بر توزیع شناس‌نامه‌های برقی برمی‌گردد به ماه جنوری سال ۲۰۱۳ میلادی. علاوه بر آن اعضای جدید کمیسیون‌های انتخاباتی ضرورت به کمک و پشتیبانی فنی جهت ارزیابی کوتاهی‌ها در انتخابات قبلی و به‌خصوص آرایه تدابیر لازم و ضروری برای آوردن اصلاحات دارند. بنا ایجاد اصلاحات جامع توسط کمیسیون‌های انتخاباتی، و بدون کمک فنی از طرف نهادهای مربوط بین‌المللی دور از انصاف خواهد بود.

از این رو نهادهای مدنی و فعالان سیاسی از چگونگی روند اصلاحات انتخاباتی تشویش دارند، و هنوز راهبردی برای ایجاد ریفورم از طرف کمیسیون‌های انتخاباتی آرایه نشده تا مورد تایید و یا رد آن‌ها قرار بگیرد. زیرا گفتمانی که توسط

گروه بین‌المللی بحران در گزارش خود در پیوند به بحران انتخاباتی ریاست‌جمهوری سال ۲۰۰۹ میلادی چنین نگاشته بود: «سال‌های متوالی بعد از اولین انتخابات، حکومت افغانستان توان‌مندی تشکیل یک چارچوب سالم انتخاباتی و ایجاد اصلاحات در سطوح مختلف را حاصل نکرده است.» امروز بیشتر از هفت سال از انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۰۹ سپری می‌شود، اما نه تنها که هنوز اراده سیاسی قوی برای اصلاحات بنیادی وجود ندارد، بلکه تکرار اشتباهات انتخابات ۲۰۱۴ که کشور را به لبه پرتگاه کشاند و صدمه غیرقابل جبران به مشروعیت حکومت ملی وارد کرد، فاجعه بزرگ‌تری را در انتخابات آینده به بار خواهد آورد. البته حکومت افغانستان بعد از تصویب قانون اساسی کشور در سال ۲۰۰۲ میلادی تا کنون چندین انتخابات را در سطح کشور برگزار کرده است، اما هر بار فساد گسترده‌ی ناشی از مدیریت ضعیف و مداخله جانب‌دارانه سیاسی، باعث بحران در انتخابات شده است.

در این مدت هیچ نوع ارزیابی برای جستجوی عوامل فساد در برگزاری انتخابات صورت نگرفته، ولی دو عامل عمده می‌تواند پاسخی برای این کوتاهی باشد:

کمیسیون اصلاحات انتخاباتی به راه انداخته شده بود، از اثر عدم اجماع میان اعضای آن، بدون نتیجه باقی ماند و صلاحیت تصمیم‌گیری در این مورد به کمیسیون مستقل انتخابات محول شد.

در عین حال حکومت توان پرداخت هزینه‌های گزاف انتخابات آینده را ندارد، و یک بار دیگر جهت تمویل مصارف آن به کمک‌کنندگان بین‌المللی مراجعه می‌کند. این بار جامعه جهانی از کمک به یک روند غیرشفاف انتخاباتی ابا خواهد ورزید، زیرا همه می‌دانند که تکرار اشتباهات گذشته عواقب ناگواری هم برای ما و هم برای شرکای بین‌المللی ما خواهد داشت.

با توجه به بحران عمیق سیاسی فعلی که منشای اصلی آن مدیریت ضعیف انتخابات گذشته می‌باشد، کشور ضرورت مبرم به احیای مجدد اعتماد مردم بر نهادهای انتخاباتی دارد. یگانه دست‌آوردی که مایه افتخار همه ما گردیده، موجودیت دموکراسی در کشور و مهم‌تر از همه انتقال مسالمت‌آمیز قدرت سیاسی از طریق انتخابات می‌باشد. بنا مشروعیت پارلمان و حکومت آینده ما مستقیماً وابسته به رضایت مردم از روند انتخابات است.

از مدت زمانی که گفتمان سیاسی روی چالش‌های روند انتخابات جریان دارد، ولی پاسخ به سوال اصلاحات در این روند به‌دست کمیسیون مستقل انتخابات نه بلکه به‌دست رییس‌جمهور آقای غنی می‌باشد. زیرا درک نادرست و سوءظن در ارتباط به سیاسی شدن این روند لطمه‌ی بزرگی به مشروعیت انتخابات آینده وارد خواهد کرد، و اثر منفی آن بر مشروعیت پارلمان و حکومت برخاسته از نتایج آن سایه می‌افکند.

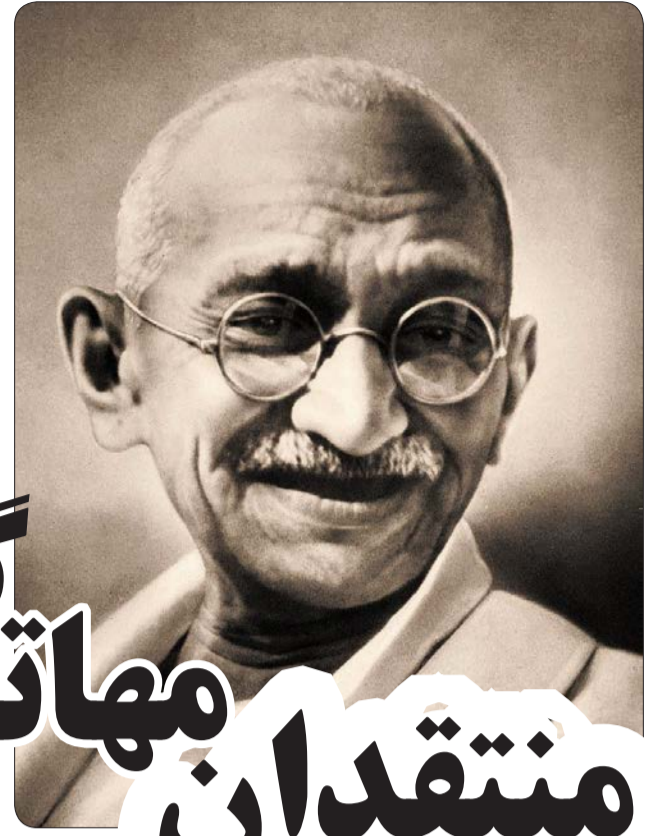
۱- ضعف ساختاری و کمبود ظرفیت مسلکی در نهادهای انتخاباتی

۲- تصمیم عمدی سیاسی جهت غیرشفاف نگهداشتن سیستم انتخاباتی بدون شک ساده‌ترین دلیل، ضعف و ناتوانی سیستماتیک تلقی می‌شود، زیرا عمدتاً نهادهای ضعیف و کم‌تجربه در نبود ظرفیت‌های مسلکی دچار اشتباهاتی می‌شوند. این چیزی است که در دیگر کشورهای پس از جنگ و در دموکراسی‌های نوپا مشاهده شده است. ولی تکرار این اشتباهات سوالاتی را مبنی بر سیاسی شدن روند انتخابات در اذهان مردم ایجاد کرده، و روایت سیاسی جدید را به وجود آورده که گویا طبقه ممتاز حاکم، از طریق دست‌کاری در انتخابات، خواهان تداوم قدرت سیاسی‌شان می‌باشند.

در عین حال رییس‌جمهور غنی علی‌الرغم وعده خویش که در سخنرانی‌اش طی مراسم تحلیف ریاست‌جمهوری در رابطه به ریفورم انتخاباتی برای مردم وعده سپرده بود، عمل نکرد و از ایجاد اصلاحات عمیق و بنیادی در این سیستم حیاتی ابا ورزید. او از سنت غلط رییس‌جمهور پیشین، آقای کرزی، در این رابطه پیروی کرد.

از این رو، آقای غنی خلاف توقع اکثریت یک بار دیگر فرایند اصلاحات انتخاباتی را از طریق حکام تقنینی محدود ساخت و بدون ارزیابی و جستجوی پاسخ به عوامل بحران در انتخابات گذشته، تنها به تعویض اعضای کمیسیون‌های انتخاباتی اکتفا کرد. البته در وضعیت شکننده سیاسی فعلی، و به‌خصوص قلب‌سازی روزافزون قومی، عمل کرد رییس‌جمهور، تیوری توطیه را در ارتباط به

منتقدان مهاتما گاندی

● فردوس کاوش

داراشکوه «اوپانیشادا» یکی از متون مذهبی دین هندو را زیر نام «سر اکبر» به فارسی ترجمه کرد. این کتاب بعدها از زبان فارسی به زبان‌های دیگر از جمله فرانسوی برگردان شد. داراشکوه در قرن هفده میلادی متن مذهب هندو را برگردان کرد و بعد از روی کار او، جهانیان با این اثر آشنا شدند. این نشان می‌دهد که در گذشته‌ی تاریخی هند، برهه‌هایی بوده است که یک مسلمان به جهانی شدن دین هندو کمک کرده است و آن را بخشی از داشته‌های فرهنگی خودش دانسته است.

امروزه مسلمانانی که مثل داراشکوه می‌اندیشند، مهاتما گاندی را انتقاد می‌کنند. آنان به این باور اند اگر گاندی جی، به تجزیه‌ی شبه‌قاره رضایت نمی‌داد، زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی هم‌زیستی باردیگر شکل می‌گرفت. با آن که در هند و پاکستان، نمایش‌نامه‌هایی برای یادبود از داراشکوه ساخته می‌شود اما، در روایت رسمی دولت پاکستان از تاریخ، اورنگ‌زیب بیشتر از داراشکوه اهمیت دارد. اورنگ‌زیب در نیمه‌ی دوم قرن هفده میلادی، پدرش شاه‌جهان را از تاج‌وتخت خلع کرد، داراشکوه را به دار کشید و به هم‌زیستی مسلمانان و هندوها نقطه‌ی پایان گذاشت.

طبقه‌ی فرودست

در آغاز تلاش‌های محمد علی جناح و هم‌فکرانش برای تشکیل پاکستان، برخی از هندوهایی که در نظام کاستی جز طبقه‌ی فرودست و ناپاک تلقی می‌شدند، نیز با مسلم‌لیگ همکاری کردند. با آن که گاندی علیه خوانش کاستی و طبقاتی از دین هندو، صدا بلند کرد، اما کسانی مثل جوگندرا نات مندل، به او اعتماد نکردند و به جناح پیوستند. جوگندرا نات مندل در اولین کابینه‌ی کشور پاکستان سمت وزارت عدلیه را به دست آورد. اما پس از سال ۱۹۴۹ دوباره پاکستان را ترک کرد و به هند رفت. جوگندرانات مندل به این نتیجه رسید که پاکستان همان کشوری نیست که جناح وعده آن را داده بود. جناح اعلان کرده بود که کشوری که او می‌خواهد بسازد، دولت مدرن و دموکراتیک خواهد داشت و جدایی دین از دولت در آن تضمین خواهد شد. اما چنین نشد.

خان عبدالغفار خان

خان عبدالغفار خان و نهضت «خدایی خدمتگاران» هم از جمله‌ی منتقدان گاندی بودند. خان عبدالغفار خان رهبر جنبش خدایی خدمتگاران در ایالت خیبرپختون‌خوا، در اوج مبارزات استقلال‌طلبانه‌ی گاندی، به حزب کنگره‌ی گاندی پیوست. غفارخان از هند واحد دفاع می‌کرد و طرفدار جناح و مسلم‌لیگ نبود. طرفداران مرحوم غفارخان انتخابات سال ۱۹۴۶ را در خیبر پختون‌خوا امروز و صوبه سرحد آن روز بردند. حزب مسلم‌لیگ محمدعلی جناح در این مناطق شکست خورد. از آن جایی که خان عبدالغفارخان هم طرفدار مبارزه‌ی سیاسی خشونت‌پرهیز بود، لقب «گاندی سرحد» را به دست آورد.

خان عبدالغفارخان در کتاب خاطراتش نوشته است که گاندی و نهرو او را در پایان کار در میدان رها کردند و به تجزیه‌ی شبه‌قاره و برگزاری یک همه‌پرسی در مناطق پشتون‌نشین رضایت دادند. غفار خان تصور می‌کرد که گاندی او را تنها نمی‌گذارد، اما چنین چیزی محقق نشد. مرحوم غفارخان به این فکر بود که صوبه سرحد باید یا جز هند بریتانیایی باشد یا یک کشور مستقل. اما رضایت کنگره و گاندی به تجزیه، غفارخان را در برابر عمل انجام‌شده قرار داد. پس از تشکیل پاکستان، جناح، حکومت طرفداران خان عبدالغفارخان را در ایالت پشتون‌نشین، منحل کرد و او را به زندان انداخت.

مهاتما گاندی رهبر جنبش استقلال هند و الهام‌بخش خشونت‌پرهیزی در مبارزه‌ی سیاسی، الگوی تمامی جنبش‌های دموکراتیک معاصر است. تندیس‌های او در دانشگاه‌های مختلف جهان ساخته شده است. در بریتانیا هم که گاندی علیه سلطه‌اش بر هند مبارزه می‌کرد، از پیکر گاندی پرده‌برداری شده است. او شخصیت محترمی در بریتانیا است. در دانشگاه‌های معتبر جهان پژوهش‌های مهمی در مورد زندگی و مبارزات او صورت گرفته است. سخنرانی‌های او به زبان‌های مختلف ترجمه شده‌اند. اما در کنار این‌ها گاندی منتقدان جدی‌ای هم دارد. هم در داخل هند و هم در بیرون از آن کشور، عده‌ای هستند که مهاتما گاندی را در تجزیه‌ی شبه‌قاره مقصر می‌دانند.

ملی‌گرایان هندو

گاندی توسط یک ملی‌گرای افراطی هندو ترور شد. این شخص ناتوارام گودسه نام داشت. این مرد در محکمه خطاب به قاضی‌ها گفت که گاندی با رضایت‌دادن به تجزیه‌ی شبه‌قاره به دو کشور هند و پاکستان، هندوها را تضعیف کرد. جریانی که ناتوارام گودسه به آن تعلق دارد، هند را چیزی فراتر از یک دولت مدرن می‌شناسد. آنان به این باورند که هند یک تمدن پنج‌هزار ساله است. این جریان به این عقیده است که مناطقی مثل لاهور و سند، بخش جدایی‌ناپذیر تمدن هند استند. ملی‌گرایان افراطی هندو «سندود» یا سند و رود «اندوس» را که نام هند از آن گرفته شده است، محل تولد تمدن هند می‌دانند. لاهور هم جایی است که در ادبیات اساطیری و مذهبی هندوها از آن یاد شده است. ملی‌گرایان تندرو هندو به این باور اند که هند بدون «سندود» لاهور و مناطق دیگری که حالا در قلمرو پاکستان است، کامل نیست. این جریان، روی همین دلایل تاریخی، گاندی را به دلیل این که به تجزیه‌ی شبه‌قاره رضایت داد، نمی‌بخشد. ناتوارام گودسه، قاتل گاندی برای این جریان یک قهرمان است.

تاریخ رسمی دولت پاکستان، گذشته‌ی باستانی مناطقی مثل سندود و لاهور را انکار می‌کند. برای دولت پاکستان تاریخ از سال ۷۱۱ میلادی و از زمان لشکرکشی‌های محمد ابن قاسم شروع می‌شود. چهره‌های مشهور سیاسی و نظامی در پاکستان، همیشه تلاش می‌کنند که خود را بازمانده‌گان شاهانی معرفی کنند که بین قرون هشت تا سیزده میلادی از شبه‌جزیره‌ی عربستان و خراسان قدیم به هند لشکرکشی کردند. پاکستانی‌ها نام شاهان خراسان قدیم را روی موشک‌های شان می‌گذارند و شعار جنگ مقدس با هندوها را سر می‌دهند.

این روایت دولت پاکستان، بیشتر از همه ملی‌گرایان هندو را آزار می‌دهد. فراموش نکنیم که مسلمانان لیبرالی هم در هند هستند که به گذشته‌ی باستانی سرزمین‌شان افتخار می‌کنند. این مسلمانان تعریف تک‌ساختی و یک‌لایه از هویت‌شان ندارند. آنان اسلام را ایمان دینی و یکی از لایه‌های هویتی‌شان می‌دانند. آنان گذشته‌ی باستانی هند را لایه دیگر هویت‌شان تعریف می‌کنند. مسلمانان ملی‌گرای هند هم از گاندی انتقاد می‌کنند.

مسلمانان ملی‌گرای هند

تاریخ به یاد دارد که در دوران امپراتوری مغل هم اشراف و شهزاده‌گانی بودند که درکنار مسلمانان به گذشته‌ی سرزمین‌شان افتخار می‌کردند. داراشکوه یکی از فرزندان شاه‌جهان و نواسه جلال‌الدین محمد اکبر، از این جمله بود. داراشکوه اولین مسلمانی بود که متون مقدس مذهب هندو را به زبان فارسی ترجمه کرد.

زعفران

نقطه قوت ما است

مصاحبه کننده فریدون آژند

گفتگوی اختصاصی با اسدالله ضمیر وزیر زراعت و مالداري افغانستان

یادداشت: کشت زعفران رفته رفته به یک محصول نباتی پر ارزش در افغانستان تبدیل می‌شود. از نخستین سال‌های سقوط طالبان که سطح کشت زعفران به چند جریب زمین محدود می‌رسید، تا امروز که نزدیک به سه هزار هکتار زمین، زعفران کشت می‌شود. این محصول صنعتی راه درازی را پیموده است. حالا دولت افغانستان می‌خواهد این محصول نباتی را به یک ارزش صادراتی مهم تبدیل کند. در همین رابطه مصاحبه‌ای با اسدالله ضمیر وزیر زراعت کشور تهیه کرده‌ایم.

۸صبح: جناب وزیر می‌خواهم بحث را با یک سوال کلی آغاز کنم و آن این که در حوزه زراعت ما در چه وضعیتی قرار داریم. چه مقدار زمین تحت کشت داریم. در تولید کدام محصولات به خودکفایی رسیده‌ایم؟

وزیر زراعت: با تشکر از این که شما را با خود داریم. سکتور زراعت در حال حاضر یکی از مهم‌ترین سکتورها در افغانستان است. زیرا بخش عمده اشتغال در کشور ما روی سکتور زراعت است و با توجه به بی‌کاری نسل جوان ما این سکتور می‌تواند به اندازه کافی راه‌گشا باشد. ما در حال حاضر به طور تخمینی حدود هشت میلیون هکتار زمین قابل زرع داریم و از جمله باز هم به طور تخمینی بین ۲،۴ الی ۲،۵ میلیون هکتار آن آبیاری می‌شود. البته این مقدار کمتر از ساحه‌ای است که در سال ۱۹۷۰ میلادی در افغانستان آبیاری می‌شد. در آن زمان ۳،۲ میلیون هکتار زمین آبیاری می‌شد. در آن زمان ما هم خودکفا بودیم و هم صادرات وسیع داشتیم. ما اگر همین ۲،۵ میلیون را به سه میلیون هکتار برسانیم، در چندین بخش خودکفا می‌شویم. در وضعیت فعلی چالش‌هایی هم وجود دارد و هم‌زمان پیشرفت‌هایی هم صورت گرفته و کارهایی وجود دارند که باید به سر برسند. در حال حاضر ما در حدود ۲۲ تا ۲۵ هزار شبکه آبیاری در کشور داریم. البته شبکه‌های آبیاری ما در طول سه چهار دهه جنگ تقریباً کلاً از بین رفته‌اند و به همین خاطر ساحه تحت پوشش آبیاری ما کم شده است و ضایعات آب هم زیاد داریم. ما روی همین شبکه‌های آب کار می‌کنیم تا دوباره آن‌ها را بازسازی کنیم. البته این بازسازی با شیوه‌های بهتر و مدرن‌تر صورت می‌گیرد که همین ضایعات سی تا چهل درصد هم از بین برود. این مساله باعث می‌شود که هم سطح تحت پوشش آبیاری بیشتر شود و هم تولید ما بالا تر برود. این مساله از اولویت کاری ما است. ما در عرصه باغداری تولیدات فراوانی داریم که به خارج صادر می‌شود. سیب، انار، انگور و زردآلو جز مهم‌ترین محصولات باغداری ما است. هم‌چنان میوه خشک ما مثل چهارمغز، جلفوزه، پسته و بادام از نقاط قوت ما در زراعت است. در عرصه باغداری به شدت کار جریان دارد. ما سالانه به طور تخمینی حدود ۲۵ هزار جریب باغ نو می‌سازیم و بیشتر از سی هزار جریب باغ‌های کهنه را بازسازی می‌کنیم. البته هم‌زمان با بازسازی باغ‌های کهنه از شیوه‌های جدید باغداری استفاده می‌کنیم. در عرصه سبزی‌جات ما پیشرفت‌های زیادی کرده‌ایم. خصوصاً پس از ساخت گرین هاوس سبزی‌خانه‌ها در کشور سطح تولید حاصلات ما بسیار بلند رفته. تا جایی که ما در تولید محصول بادرنگ و چند نوع سبزیجات دیگر نه تنها خودکفا شده‌ایم بلکه صادرات گسترده‌ای نیز داشته‌ایم. به طور مثال یک دهقان ما در فراه یا هرات یا کابل یا حتی پروان از ۴۰۰ متر مربع زمین در سه فصل، نزدیک به سه لک افغانی عاید داشته که فوق‌العاده زیاد است. در عرصه مالداري نیز کارهایی صورت گرفته ولی متأسفانه نه آن چنان که قابل توجه باشد. به طور کل نگاه به مساله زراعت در پانزده سال گذشته جز اولویت‌های دولت و حتی دونه‌های خارجی نبود. در همین چهار پنج سال گذشته یک مقدار به سکتور زراعت پرداخته شده. ولی در عرصه مالداري خصوصاً افزایش سطح تولید لبنیات هنوز کار آن‌چنانی صورت نگرفته است. در عرصه نباتات صنعتی مانند پنبه‌دانه و زعفران و نباتات طبی دیگر هم کارهایی صورت گرفته است. ولی اختصاصاً برای زعفران برنامه‌های منسجم و بزرگی روی دست گرفته شده. از برنامه پنج ساله انکشافی برای زعفران باید یاد کرد که ما در پنج سال آینده نخست چالش‌ها را بررسی می‌کنیم. ظرفیت‌ها را می‌بینیم و روی افزایش تولید

و هم‌چنان کیفیت و معرفی زعفران به خارج از کشور فعالیت خواهیم کرد. خوش‌بختانه در سال جاری یک تحول بزرگی در عرصه تولید زعفران به وجود آمده است. چون هم آگاهی مردم در مورد زعفران بیشتر شده و هم رهنمودهای وزارت زراعت مفید بوده، شوق و علاقه سکتور خصوصی نیز در عرصه تولید زعفران فوق‌العاده بالا بوده.

۸صبح: آن چه تا حال مطرح کردید، افزایش تولید را از نگاه کمی مطرح می‌کرد. از نگاه کیفی چقدر به زراعت پرداخته شده. از زراعت میکانیزه گرفته تا اصلاح نژاد نباتات و تخم‌های اصلاح شده و مسایلی از این دست؟

وزیر زراعت: مسلماً وقتی از افزایش تولید صحبت می‌شود، هم‌زمان کیفیت تولید چه در عرصه باغداری، سبزیجات و مالداري باشد و چه در عرصه زراعت میکانیزه همه را در بر می‌گیرد. در عرصه باغداری یک مثال بدهم. در سیستم سنتی یا عنعنوی دهقان در یک جریب زمین بین هفتاد تا هشتاد نهال کشت می‌کرد. ولی در سیستم جدید باغداری ما در یک جریب زمین بین هفتصد تا نصد نهال را هم کشت کردیم و حاصل گرفتیم. در سیستم سنتی در سال چهارم حاصل می‌گیرند. ولی در سیستم نوین در سال اول نمونه گرفته و در سال دوم حاصل می‌گیرند. در عرصه مالداري هم همین‌گونه است گرچه در گذشته کار آن‌چنانی در این رابطه صورت نگرفته بود، ولی حالا ما نسل‌های خوب هالندی را آوردیم و روی آن کار جریان دارد تا بتوانیم محصول بیشتری به ویژه در عرصه تولید شیر به دست بیاوریم. در بخش غله‌جات هم همین‌گونه خصوصاً روی گندم و پنبه تمرکز بیشتر است. ما ام‌سال برای یک میلیون دهقان تخم اصلاح‌شده ترویج کردیم و همین حالا در فارم بغلان روی «هشت واریتی» پنبه تحقیق صورت می‌گیرد. در عرصه زراعت میکانیزه تنها بحث ماشین‌آلات مطرح نیست بلکه تخم اصلاح‌شده و تغییر سیستم آبیاری هم جز همین بخش حساب می‌شود. به طور مثال در ولایت پروان آب از آغاز بند تا آخرین مزرعه حدود شش ساعت زمان مصرف می‌کرد. حالا ما با مدرن ساختن سیستم آبیاری این زمان را به سی دقیقه کاهش داده‌ایم. یعنی وقت کمتری را دهقان برای رساندن آب به زمین‌های خود مصرف می‌کند. هم مثلاً در عرصه مرغداری ولایت هرات به خودکفایی رسیده و حالا حتی به کابل هم صادر می‌شود. در عرصه ماشین‌آلات هم ما تمام ابزارهایی که برای زراعت نیاز است در اختیار داریم.

۸صبح: از ده دوازده سال پیش بحث محصولات زراعتی که به عنوان بدیل برای کشت مواد مخدر مطرح بود، سر زبان‌ها افتاد. سوبابین و به دنبال آن زعفران ولی حالا با گذشت نزدیک به یک و نیم دهه دیگر زعفران را به عنوان یک کشت بدیل مواد مخدر نگاه نمی‌کنند. بلکه زعفران خود تبدیل به یک کشت فوق‌العاده با ارزش حتی در سطح جهانی شده. نگاه وزارت زراعت و کلا دولت به مساله زعفران چگونه است؟

وزیر زراعت: دقیقاً امروز زعفران تبدیل به یک نقطه قوت ما شده است. ما جایگاه خود را از لحاظ کیفیت تولید زعفران هم در منطقه و هم در جهان تثبیت کرده‌ایم. سه سال متوالی است که زعفران افغانستان از نگاه کیفیت در سطح جهان اول می‌شود. ما اول دید واضحی در مورد زعفران نداشتیم. این که باید برای زعفران چه کارهایی کرد در عرصه‌های آسیب‌شناسی، وضعیت اقلیمی و آب‌وهوا، خشک‌سالی، پروسس و بسته‌بندی، افزایش تولید و غیره. ولی حالا ما یک طرح پنج ساله را برای زعفران شکل داده‌ایم. پلان پنج ساله زعفران سال گذشته در شورای اقتصادی که در راس آن رییس‌جمهور قرار دارد و رییس اجرایی و تعدادی از وزرا نیز عضو آن اند مطرح شد و نه تنها که مورد تصویب قرار گرفت، بلکه کارهای عملی آن هم آغاز شده است. ما توانستیم در قدم اول سه هزار دهقان را تحت پوشش بگیریم برای آموزش روش‌های بهتر محصول‌گیری زعفران. ما امسال در حدود ۲۹ ولایت قطعات نمایشی کشت زعفران داشتیم که در بعضی از ولایت‌ها محصولش خوب نبود. اما در اکثر ولایت‌ها محصول زعفران فوق‌العاده بود، دلیل این که از لحاظ کیفیتی زعفران افغانستان مقام اول را می‌گیرد این است که سکتور خصوصی در آن مشغول شده است. اگر سکتور خصوصی در این عرصه سهم نگیرد ما در واقع

از فرصت‌های به‌وجودآمده استفاده کرده نمی‌توانیم. سال ۱۳۹۵ را می‌توان سال تحول‌بنیادی در کشت زعفران عنوان کرد. در پانزده سال گذشته ساحه تحت کشت زعفران به ۱۰۵۰ هکتار زمین رسیده بود. اما در سال ۱۳۹۵ یکباره ۲۵۰ درصد افزایش ساحه تحت کشت زعفران داشتیم. ۱۵۲۰ هکتار زمین جدید تحت کشت زعفران قرار گرفت. در سال گذشته ما تخمیناً ۳،۵ الی ۳،۷ تن زعفران در کشور به دست آوردیم. ولی در سال جاری این مقدار به ۶۵ تن رسید. با این حال هنوز هم چالش‌ها در رابطه به کشت زعفران وجود دارد. اما دستاوردها بسیار است. مثلاً در عرصه اشتغال‌زایی کسی می‌گفت امسال در ولسوالی غوریان هرات یک نفر بی‌کار وجود نداشت. زیرا همه روی مزارع کشت زعفران مشغول بودند. هم‌زمان ما روی ایجاد لابراتوار کنترل کیفیت کار می‌کنیم تا بتوانیم سرتیفیکشن استندرد (آی‌اس‌او) را نیز به دست بیاوریم. که از این طریق بتوانیم در کشور با بازار فروش زعفران را به دست بیاوریم و هم‌چنان در نمایشگاه‌های بین‌المللی شرکت کنیم.

۸صبح: در گذشته زعفران در کشور ما کشت نمی‌شد. ولی در این پانزده سال یک‌باره دهقانان شروع به کشت زعفران کردند. قبلاً ما پیاز زعفران را از کشورهای همسایه که زعفران دارند، وارد می‌کردیم. ولی حالا که کیفیت زعفران افغانستان بالا رفته این کشورها اجازه صادرات پیاز زعفران به افغانستان را نمی‌دهند. با توجه به افزایش ساحه تحت کشت زعفران پیاز زعفران را از کجا می‌کنید؟

وزیر زراعت: اولاً که گذشته تاریخی افغانستان با زعفران گره خورده است. کارشناسان پیاز وحشی زعفران را در بست هلمند پیدا کرده‌اند که قدامت پنج‌هزار ساله دارد. بنا بر این کشور ما از گذشته‌ها مهد کشت زعفران بوده است. اما در مورد نگرانی در مورد واردات پیاز زعفران به افغانستان این مساله قابل درک است. خوش‌بختانه خودمان حالا پیاز زعفران تولید می‌کنیم. هر دهقان در سال چهارم کشت زعفران می‌تواند پیاز زعفران از مزرعه خود به دست بیاورد و این خود یک تجارت پر سودی است. فکر کنم به طور تخمینی ما واردات پیاز زعفران را به صفر رساندیم و حالا خودمان پیاز زعفران تولید می‌کنیم.

۸صبح: به طور معمول افغانستان علاقه زیادی برای سرمایه‌گذاری خارجی در عرصه‌های مختلف در افغانستان نشان می‌دهد. در عرصه زراعت وضعیت چگونه است. آیا سرمایه‌گذاری‌هایی هم در این عرصه صورت گرفته و این که پروژه‌های کاردی‌اف چگونه پروژه‌های است.

وزیر زراعت: برنامه‌های مختلفی برای رشد کشت زعفران توسط وزارت زراعت روی دست گرفته شده. از جمله نهادهای مختلف در این عرصه کمک‌هایی نیز از مسیر وزارت زراعت انجام داده‌اند که از جمله یکی هم پروژه کاردی - اف است. امسال دولت هم از طریق شورای عالی اقتصادی مقدار پولی را برای این منظور اختصاص داد. در کنار آن بانک جهانی نیز برنامه‌ای دارد به نام برنامه باغداری و مالداري که همکاری می‌کند. هم‌زمان با دو سه نهاد خارجی نیز صحبت شده و آن‌ها تمایل نشان دادند که در عرصه زراعت کمک‌هایی صورت بدهند. به طور مثال یک کمپنی چینی قرار است به زودی کار تحقیقاتی روی چند محصول از جمله زعفران را از بامیان آغاز کند.

۸صبح: معمولاً بازارهای جهانی همیشه نیازمند پروسس و بسته‌بندی درست و استندرد محصولات می‌باشد. در این رابطه آیا کار و فعالیتی صورت گرفته است؟

وزیر زراعت: دقیقاً ما به همین خاطر شرکت‌های تولیدی زعفران را با خود به نمایشگاه‌های بین‌المللی می‌بریم. حتی همین حالا نمایشگاه هفته سبزی برلین در جریان است و چند شرکت از افغانستان نیز در آن حضور دارند، از جمله یک شرکت تولید زعفران. حضور در این نمایشگاه‌ها چندین مزیت دارد. اولاً که شرکت‌ها می‌توانند برای خود بازاریابی کنند. دوماً از شیوه‌های بسته‌بندی شرکت‌های دیگر تجربه می‌آموزند و می‌توانند از همان شیوه برای بسته‌بندی محصولات خود استفاده کنند. و مهم‌تر از همه تقاضای مشتری را از نزدیک متوجه می‌شوند. ما هم‌چنان روش‌های بهتر خشک کردن محصول و پروسس آن را به شرکت‌ها یاد می‌دهیم.

۸صبح: آخرین سوال، دورنمای شما به عنوان وزیر زراعت در مورد نقش زراعت در عرصه افزایش عایدات افغانستان چیست؟

وزیر زراعت: ما پلان پنج ساله را با دید دهقان‌محوری و با دید این که چگونه از یک کشور وارداتی به یک کشور صادراتی تبدیل شویم طرح کردیم و جز همان بسته‌بندی پیشنهادی که توسط دولت افغانستان در کنفرانس بروکسل مطرح کرد، منظور شد. نقطه قوت ما باغداری و مالداري است. ما در این عرصه سرمایه‌گذاری بیشتر می‌کنیم. همین حالا صادرات ما در عرصه محصولات زراعتی ۲۵ درصد نسبت به سال گذشته افزایش نشان می‌دهد. زعفران نیز در صورتی که محصول بیشتر و تولید بیشتر داشته باشیم. با همین کیفیت بالا تبدیل به نقطه قوت ما خواهد شد.

۸صبح: با سپاس از شما. **وزیر زراعت:** تشکر از شما.

کاهش ۶۰ درصدی ضیاع وقت با ساده‌سازی پروسه اداری ایجاد دواخانه‌ها

وی بیان داشت که خود مغلق‌بودن پروسه‌ها، زمینه را برای فساد اداری فراهم می‌کند که با ساده‌سازی این پروسه‌ها، می‌توان به میزان زیادی از فساد اداری جلوگیری کرد و آن را از میان برد. وی گفت: «خوش‌بختانه با اصلاح پروسه‌ها، زمینه‌های استفاده‌های نامشروع و نامطلوب به صورت کامل یا قابل ملاحظه، کاهش پیدا می‌کند.»

شده است، یعنی از سه تا چهار ماه، به سه تا چهار هفته کاهش یافته است. پیش از این ۴ پروسه‌ی خرید و فروش امتیاز دواخانه‌ها، انتقال دواخانه‌های خصوصی، تاسیس فابریکات تولید ادویه داخل کشور و پروسه‌ی نمونه‌گیری برای تولید ادویه در داخل افغانستان در اداره‌ی ملی تنظیم امور ادویه طبی، مورد بررسی و ساده‌سازی قرار گرفته است.

داشته است. آقای کامه‌وال گفت: «وقتی که این چهار پروسه تحت اصلاحات قرار گرفت، ۷۰ درصد سهولت ایجاد شد.» وی در این مورد به گونه‌ی مثال گفت که در گذشته اگر کسی می‌خواست که فابریکه تولید ادویه را ایجاد کند قبل از این باید ۱۵۰ تا ۱۶۰ قدمه‌ی اداری را طی می‌کرد، اما اکنون این طی مراحل ساده‌سازی شده و اکنون به ۵۰ قدمه کاهش یافته است که زمان آن هم کم

می‌زند. این سه پروسه شامل موارد تاسیس دواخانه‌ها در ولایات، تاسیس دوافروشی و انتقال دواخانه‌ها می‌شود. نورشاه کامه‌وال رییس اجرائی اداره‌ی ملی تنظیم امور محصولات و ادویه‌ی طبی می‌گوید که اصلاحات وارده بر چهار پروسه که قبلاً در این اداره تطبیق شده است، در مصرف کم‌تر وقت بسیار مفید بوده و تاثیر به‌سزایی در ساده‌شدن طی مراحل اداری برای مراجعان

محمدمسعود توخی رییس عمومی خدمات ملکی کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی در حالی که در محفل امضای تفاهم‌نامه‌ی مبنی بر ساده‌سازی سه پروسه با اداره‌ی ملی تنظیم امور ادویه طبی سخن می‌زد گفت که برخی از پروسه‌های اداری شکل مغلق داشته و عرضی خدمات را به نحوی به چالش روبه‌رو می‌سازد. وی در برنامه‌ی امضای تفاهم‌نامه‌ی با اداره‌ی ملی تنظیم امور ادویه‌ی طبی گفت: «پروسه‌ها اکثراً در بیشتر اداره‌های دولتی پیچیده و مغلق‌اند و به نحوی از انجا، عرضی خدمات را به شکل استندرد آن به چالش می‌کشند.» وی بیان داشت که خود مغلق‌بودن پروسه‌ها، زمینه را برای فساد اداری فراهم می‌کند که با ساده‌سازی این پروسه‌ها، می‌توان به میزان زیادی از فساد اداری جلوگیری کرد و آن را از میان برد. وی گفت: «خوش‌بختانه با اصلاح پروسه‌ها، زمینه‌های استفاده‌های نامشروع و نامطلوب به صورت کامل یا قابل ملاحظه، کاهش پیدا می‌کند.» کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی و اداره‌ی ملی تنظیم امور محصولات و ادویه‌ی طبی، طی امضای یک تفاهم‌نامه، به اصلاح سه پروسه‌ی اداری که مغلق بوده‌اند، دست

زینب فرهمند
کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی و اداره‌ی ملی تنظیم امور محصولات و ادویه‌ی طبی می‌گویند که با تطبیق اصلاحات در پروسه‌های اداری اداره‌ی ملی تنظیم امور محصولات و ادویه‌ی طبی، در میزان ضیاع وقت ۶۰ درصد کاهش آمده است. پروسه‌های اداری ساده‌سازی شده و مردم در وقت کمتر و سهولت بیشتر می‌توانند امور خود را در اداره‌ی ملی تنظیم امور ادویه طبی به پیش ببرند. محمدمسعود توخی رییس عمومی خدمات ملکی کمیسیون اصلاحات اداری می‌گوید که ساده‌سازی صورت گرفته و نظارتی که از پروسه‌ها اخیراً به صورت مشترک، توسط کمیته‌ی مشترک ریاست‌جمهوری، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و اداره‌های مرتبط انجام شده است، نتیجه‌ی نسبتاً قناعت‌بخش و خوبی داشته است. وی می‌گوید که این ساده‌سازی‌ها در برخی پروسیجرهای اداری، نتایج مثبتی داشته است. او گفت: «از نظر زمان، بیشتر از ۵۰ تا ۶۰ درصد زمان کم‌تر را ایجاد می‌کند، مصارف اداری را کاهش می‌دهد، سرگردانی مردم را کم‌تر می‌سازد و از مصارف بی‌جا جلوگیری می‌کند.»

اعتصاب دکان‌داران مارکیت جمهوری به تعدیل حکم دادگاه

اجرائات قانونی نمایند. هم‌چنان در حکم ریاست دولت شماره ۳۹۹۳ تاریخ ۱۳۸۱/۸/۲۷ که توسط حامد کرزی، رییس‌جمهور پیشین منظور شده آمده است که در صورتی که مقام محترم لازم دانند که محوطه هتل کابل و باغ آن کاملاً در اختیار آغاخان فونڈیشن قرار داده شده است بایست بلاک‌های موجوده پلانی که قبلاً توزیع شده، دوباره از پلان حذف و ساحه هتل کابل، مانند سابق در پلان حفظ گردد و برای اشخاصی که به ایشان ساحه توزیع شده معادل آن در جای دیگر بلاک‌های بلندمنزل توزیع شود. با توجه به این حکم، آقای قاضی‌زاده می‌گوید که کسی اجازه ساخت بلندمنزل در این ساحه را ندارد. به قول بلال احمد قاضی‌زاده، عبیدالله رامین، نماینده ولایت بغلان در شورای ملی از امکانات، زور و روابط کار می‌گیرد و آن‌ها برای این که صدای خود را به گوش دولت برسانند، اعتصاب می‌کنند.

قاضی زاده تاکید کرد: «حکم محاکم را کسی شکستنده نمی‌تواند و شاروالی کابل تحلیل درست از حکم محاکم نمی‌تواند، ما از رییس‌جمهور می‌خواهیم که چند نفر خیره و اهل کار را تعیین کند تا حکم محاکم را بررسی کند.» در همین حال اما رییس دفتر شاروالی کابل می‌گوید که حکم محکمه قبلی در مورد مارکیت جمهوری و بعد از فرمان رییس‌جمهور صادر شده و حکم محکمه نسبت به فرمان رییس‌جمهور، ارجحیت دارد و قابل تعدیل است.

زراعت سابق به فروش رساند و ما در همان سال به محکمه عریضه دفع تعرض کردیم، قاضی‌القضات وقت دستور داد بالای حوزه چهار محکمه و این عریضه دفع تعرض توسط سه محکمه و شورای عالی ستره محکمه تایید گردید.» در متن حکم محکمه‌ای که به دست روزنامه ۸ صبح رسیده، آمده است: «ما هیات قضایی دیوان مدنی محکمه ابتدایی حوزه چهارم کابل در جلسه قضایی علنی منعقد تاریخ ۱۳۹۱/۷/۲۲ تحت ریاست رییس عمومی محکمه دایر گردیده بود به حضور داشت طرفین حقیقی دعوا هر یک عبدالشکور دادرس ولد محمدالف مدعی بالوکاله و عبدالطیف ولد عبدالحفیظ مدعی علیه بالوصاله والوکاله در خصوص موازی سه صد متر مربع جایداد بابای ملت و برای مدعی علیه بالوصاله والوکاله طبق حکم ماده ۳۲۹ قانون اصول محاکمات مدنی به اتفاق آرا حکم نمودیم به منع تعرض شما علیه بالوصاله والوکاله در خصوص موازی ۳۰۰ متر مربع ملکیت بابای ملت. و برای بالوصاله والوکاله گفتیم که من بعد در مورد دو سهم مشاع سهمیه هشت سهم مشاع مندرج صورت دعوی مدعی بالوکاله مزاحم و غرض‌دار نباشد و هکذا شاروالی کابل طبق سند ملکیت ۲۳/۷۱ تاریخ ۱۳۸۲/۲ و با در نظر داشت حکم ریاست دولت ۳۹۹۳ شماره تاریخ ۱۳۸۱/۸/۲۷ شاروالی کابل در حصه تسلیمی و تخلیه بلاک نمبر پنج واقع مارکیت جمهوری و برای ورثه عبیدالله و عبیدالله رامین

شماری از دکان‌داران مارکیت جمهوری در پیوند به این فیصله، صبح روز گذشته دست به اعتصاب کاری زدند. بلال قاضی‌زاده، نماینده دکان‌داران مارکیت جمهوری می‌گوید که ما جز عدالت و تطبیق حکم محکمه قبلی چیزی دیگر نمی‌خواهیم و از حق خود، از حق ورثه محمد ظاهر شاه پادشاه سابق و از حق دکان‌داران دفاع می‌کنیم.

عدالت و تطبیق حکم محکمه قبلی چیزی دیگر نمی‌خواهیم و از حق خود، از حق ورثه محمد ظاهر شاه پادشاه سابق و از حق دکان‌داران دفاع می‌کنیم. بلال احمد قاضی‌زاده اضافه می‌کند که ۳۰۰ متر مربع ساحه مارکیت جمهوری مربوط به ورثه اعلی حضرت محمد ظاهر شاه پادشاه سابق است. آقای قاضی‌زاده هم‌چنان می‌گوید: «در سال ۱۳۷۰ شاروال سابق ساحه مارکیت جمهوری را بالای عبیدالله رامین، وزیر

کابل روز گذشته فیصله کرد و به حوزه دوم دستور داد که حکم محکمه تطبیق شود و عواید شاروالی که به میلیون‌ها افغانی می‌رسد از سوی دکان‌دارانی که به اساس این معضل نپرداخته‌اند باید به حساب دولت انتقال پیدا بکند.» شماری از دکان‌داران مارکیت جمهوری در پیوند به این فیصله، صبح روز گذشته دست به اعتصاب کاری زدند. بلال قاضی‌زاده، نماینده دکان‌داران مارکیت جمهوری می‌گوید که ما جز

حسین حیدری
به دنبال اعتصاب دکان‌داران مارکیت جمهوری، مسوولان شاروالی کابل می‌گویند که حکم محکمه در مورد ساحه‌ای در این مارکیت تعدیل شده است. عبیدالله ژبان، رییس دفتر شاروالی کابل می‌گوید: «۳۰۰ متر مربع [مارکیت جمهوری] مندرج در «تجدید حکم محکمه» مربوط به عبیدالله رامین، نماینده مردم بغلان در شورای ملی می‌شود. آقای ژبان اضافه می‌کند: «مقام شاروالی

افزایش نگرانی‌ها

از دزدان روز ملنگ

و شب پلنگ

سهیلا وداع خموش

امر کردند که پول‌هایم را از جیبم بیرون بکشم و به آنان بدهم. در دست یکی از آنان چاقو بود. وقتی دیدند که به جیبم دست پیش می‌کنم، ناگهان یکی از آنان با چاقویش جیبم را بریدند و از موتر پایین شدند.»

او افزود: «بعد از آن حوزه رفتم، از راننده بازجویی شد، اما وی گفت که دزدان را نمی‌شناسد. تلاش بی‌نتیجه ماند و پول‌هایم را پیدا کرده نتوانستم. اما شکر گفتم که زنده‌ام.»

در همین حال، رحیم‌الله یکی از سبزی فروشان مارکیت میوه در کابل می‌گوید: «در این اواخر برخی از موترهای لینی وجود دارند که در ایستگاه‌ها توقف می‌کنند و مارکیت مارکیت صدا می‌زنند، اما زمانی که فرد بر آن سوار می‌شود، موتر در میان راه، مسیرش را تغییر داده و پول‌های سواری‌ها را می‌گیرند و بعد او را در گوشه‌ای، از موتر پیاده می‌کنند. تا حال چندین دوکان‌دار مارکیت به این سرنوشت دچار

دکان‌داران در این اتحادیه مراجعه کرده و شکایت کرده‌اند که آنان در راه، با افراد راهزن دچار شده و این افراد پول‌هایشان را ربوده‌اند. او می‌گوید: «حتما نمی‌توانیم پول‌ها را تا سرای شهزاده و یا به بانک‌ها انتقال دهیم. تمام دزدان مافیایی هستند و با پولیس دست دارند. اگر دزدی را بازداشت می‌کنیم و به پولیس اطلاع می‌دهیم، ساعت‌ها می‌گذرد و از پولیس خبری نمی‌شود، دزد فرار می‌کند و زمانی هم که پولیس می‌رسد به عوض دزد دوکان‌داران را با خود می‌برند و تحقیق می‌کنند.» او می‌گوید که این موضوعات را بارها به نیروهای امنیتی در میان گذاشته‌اند ولی با آن هم، در این اواخر این گونه دزدی‌ها بیشتر شده است.

وی از دولت می‌خواهد که در قدم اول مردمانی که از سلاح دولت استفاده سوء می‌کنند و مافیایی هستند و یا سلاح‌های غیرقانونی دارند، دزدی و غارت می‌کنند را شناسایی کرده و امکانات را از آنان بگیرد. او می‌گوید: «از رییس‌جمهور و وزیر داخله می‌خواهم تا سلاح‌های این گروه‌ها را جمع‌آوری کنند.» به قول او: «همین‌اکنون هرچه دزد و راه‌زنی که در شهر کابل است، سلاح دارد و مسلح گشت و گذار می‌کنند.» حاجی اخترمحمد در پاسخ به پرسشی، با توجه به این وضعیت، زمانی که برخی از دکان‌داران، پول‌هایشان را نزد صرافان این مارکیت به امانت می‌گذارند، آیا خود صرافان از امنیت مالی و جانی برخوردار اند، گفت: «صرافان حداقل محافظ دارند، اسلحه دارند و امکانات، اما دوکان‌داران اصلاً از این امکانات برخوردار نیستند. ولی زمانی که شام دکان‌داران از مارکیت با پول‌هایشان حرکت می‌کنند، راننده‌ها با دزدان دست دارند، موردهای زیادی بوده که جسد دکان‌داران از کنار جاده‌ها پیدا شده و دوسیه‌هایشان نزد ما راجع شده است.» به گفته این مسوول، اگر دوکان‌داران با دزدان مقاومت نشان بدهند، کشته می‌شوند، اما اگر پول داشته باشند و به دزدان بدهند، از سوی آنان در گوشه‌ای، کنار جاده پرتاب می‌شوند، این موارد واقعا نگرانی آنان را برانگیخته است. به باور وی، دوکان‌داران به خاطر ضعف اقتصادی، نمی‌توانند تاکسی به شکل درست، به کرایه بگیرند. به همین خاطر از موترهای لینی استفاده می‌کنند و دچار این حادثه‌ها می‌شوند. در همین حال، نوید (نام مستعار) یکی از باشندگان شهر کابل می‌گوید: «در این اواخر دزدان به شیوه‌های مختلف مصروف فعالیت‌های شبانه‌اند. بسیاری از افراد مسلح در روز مثل ملنگ استند و شب مانند پلنگ جنایت می‌کنند و هیچ کس هم نیست که جلو فعالیت‌های غیر قانونی‌شان را بگیرد.» نوید می‌افزاید: «من مطمئنم که سلاح‌شان جواز قانونی هم دارد و آنان از موفق کاری خود سوءاستفاده می‌کنند.» وی از دولت

شده‌اند.» وی می‌افزاید: «از ترس دزدان، شام پول‌هایم را به یکی از صرافان این مارکیت تسلیم می‌کنم و از طرف روز آن را دوباره از نزدش می‌گیرم. اگر امنیت وجود داشته باشد، چرا این کار را کنم؟ چه تضمینی وجود دارد که خود صراف، پول‌هایش و جانش در امن می‌باشد. باز هم الله توکلی پول‌هایم را نزدش امانت می‌گذارم.» به گفته او: «بدون شک پولیس به این موضوع متوجه شده است، اما انطباق قانون وجود ندارد، هر دزدی که از سوی پولیس گرفتار می‌شود، بعد از او پول و رشوت گرفته می‌شود و فردایش دوباره رها شده و به دزدی ادامه می‌دهد. اصلاً قانون بالای دزدان و جنایت‌کاران تطبیق نمی‌شود.»

رحیم‌الله می‌گوید: «ما مجبوریم که کار کنیم و پول پیدا کنیم. اگر کار نکنیم، ماهانه ده هزار افغانی کرایه دوکان بالای ما چارج می‌شود. دولت از نزد ما مالیه می‌گیرد، اما در قسمت عرضه خدمات کار نمی‌کند، حتا امنیت ما را تامین کرده نمی‌تواند. این چه وضعیت است؟ نه مال ما در امان است و نه جان ما.» از سوی دیگر، حاجی اخترمحمد احمدی، رییس اتحادیه تاجران میوه‌ی تازه و سبزیجات کابل می‌گوید: «در این اواخر ما در بخش امنیت تاجران مشکلات زیادی داریم. در همین چند روز قبل در خانه‌ی یکی از تاجران ماین چسپی گذاشتند و منفجرش ساختند و سپس اخطار دادند که اگر دود صد هزار دالر امریکایی به آنان ندهد، وی را خواهند کشت. تنها مساله تاجران نیست، بلکه در این اواخر دوکان‌داران نیز در مسیر راه با مشکلاتی زیادی روبه‌رو هستند.» وی می‌افزاید که تا کنون صدها بار

از موتر به بیرون «گزلک» کردند.»

امام‌الدین که یکی از دکان‌داران مارکیت میوه و سبزیجات در کابل است، می‌گوید: «از آن پس هیچ‌گاه جرأت نمی‌کنم که در موترهای شخصی یا تاکسی بالا شوم، منتظر می‌مانم تا موترهای تونس یا موترهای فلان کوچ بیاید و خود را به مارکیت و سر کار برسانم.»

امام‌الدین با انتقاد از عمل‌کرد نیروهای امنیتی در قبال تامین امنیت جان و مال مردم، گفت: «نیروهای امنیتی، چرا امنیت مردم را تامین کرده نمی‌توانند؟ چرا گروه‌های سارق را شناسایی و بازداشت نمی‌کنند؟ از مردم چه باقی مانده که دزدان لقمه‌ی نان را از دهان مردم غریب و بی‌چاره بیرون می‌کشند. در این اواخر دزدی به حدی زیاد شده که هیچ فرد نمی‌تواند به فکر آرام زندگی و کار کند.»

امام‌الدین از دولت می‌خواهد که هرچه زودتر امنیت مردم عادی به خصوص کسبه‌کاران تامین شود، تا بتوانند به فکر آرام کار کنند و در چنین شرایط بد اقتصادی، زندگی خانواده‌شان را تامین کنند.

ذاکر، دکان‌دار دیگری در مارکیت بین‌المللی میوه در کابل و از این ناحیه زبان دیده است.

وی می‌گوید: «ساعت ده قیل از جاش بود که در منطقه سرای شمالی در موتر لینی سوار شدم و می‌خواستم به خانه در شمالی بروم. در جیبم ۳۵ هزار افغانی بود که می‌خواستم آن را به خانه ببرم. در موتری که من سوار شدم، دو مرد دیگر هم در دو کنارم نشستند. موتر هنوز از منطقه‌ی کوتل خیرخانه پایین نشده بود که ناگهان دو مرد

آن روز درست ساعت چهار صبح و شهر در تاریکی فرو رفته بود. امام‌الدین از منطقه کمپنی کابل سوار بر موتر لینی شد. همین که دروازه موتر بسته شد، ناگهان دو مرد که یکی در چوکی پیش رو و دیگری در سیت عقب نشسته بودند، بالایش حمله‌ور شده و تفنگچه‌ای را در پشت گردنش نهادند. دزدان اول چشم‌هایش را با دستمال خودش بستند و سپس امر کردند که هر چه پول دارد، از جیب بیرون بیاورد و به آنان بدهد. این مردان در یک چشم به هم‌زدن پول و مبالغش را گرفته و با شدت وی را به کنار جاده از موتر پرت کردند و موتر کروالی سرخ‌رنگ‌شان هم در خم یکی از کوچه‌ها و در دل تاریکی شب ناپدید شد. گویی، هیچ اتفاقی نیفتاده باشد.

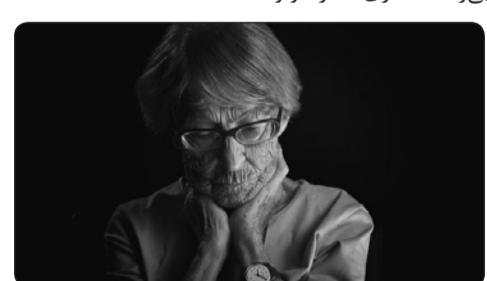
وقتی امام‌الدین دو ماه قبل با این سرنوشت دچار شد، از آن پس اصلاً جرأت نمی‌کند تا در موترهای تاکسی لینی سوار شود. او که باشنده ولسوالی پغمان است، جزئیات این رویداد را چنین حکایت می‌کند: «چهار صبح از منطقه کمپنی سوار بر موتر لینی کروالی سرخ که به شمول راننده، دو نفر دیگر هم در آن نشسته بودند، سوار شدم. همین که دروازه موتر بسته شد، یک نفر که تا آن دم از شیشه به بیرون نگاه می‌کرد، گفت «بچیا هستی؟» هنوز حرفی نزنده بودم که ناگهان یکی از آنان با دستمال خود، چشمانم را بست و در گردنم میل تفنگچه را گذاشت و گفت: پول‌ها و مبالغت را بده! در جیب من فقط ۲۵۰۰ افغانی بود که به آنان دادم. همین که مطمئن شدند دگر پول ندارم، دروازه را باز کرده و مرا در منطقه نیازبیک کابل،

منشی گوبلز در ۱۰۶ سالگی درگذشت

برونیه‌لده پومزل، منشی جوزف گوبلز، رییس دستگاه تبلیغاتی آلمان نازی در سن ۱۰۶ سالگی درگذشت.

او به دلیل شغلش به «گوبلز» که یکی از اصلی‌ترین جنایت‌کاران جنگی در قرن بیستم محسوب می‌شود، نزدیک شد. خانم پومزل یکی از آخرین بازمانده‌گان اعضای رده بالای حزب نازی بود که در اواخر عمر درباره زندگی و تجربیات در حزب نازی صحبت کرد.

در مستندی که اخیراً ساخته شد و گفته بود که از کشتار شش میلیون یهودی در جریان هولوکاست، هیچ اطلاعی نداشته است. در مستند «زندگی آلمانی» که سال گذشته پخش شد، او گفته که احساس گناه نمی‌کند، «مگر اینکه تصمیم بگیرید همه جمعیت آلمان را گناه‌کار بدانید.»

به اساس گزارش بی‌بی‌سی، خانم پومزل که در جنوری ۱۹۱۱ به دنیا آمده بود، در نوجوانی به عنوان نویسنده به استخدام یک کارگزار یهودی بیمه درآمد و سپس همین کار را برای یک نویسنده دست راستی انجام داد. با آن که او همواره ادعا می‌کرد غیر سیاسی است، با قدرت گرفتن

وزارت فواید عامه
جمهوری اسلامی افغانستان

اطلاعیه عام تصمیم اعطای قرارداد

به تاسی از فقره (۲) ماده چهل و سوم قانون تدارکات به اطلاع عموم رسانیده میشود، برنامه ملی راه سازی روستایی وزارت فواید عامه جمهوری اسلامی افغانستان وزارت فواید عامه در نظر دارد، قرارداد اعطای پروژه اعمار و ساختمان سرک حلقوی مهتر لام بابا از کیلومتر ۰۰۰۰ الی ۴+۸۰۱ کیلو متر فرش اسفالت ولایت لغمان زون شرق شماره داوطلبی: NCB/ ۱۳۷۸-W/۹۵/NPA/MPW رابه مشرق انجنیری ساختمانی شرکت دارای جواز فعالیت شماره D-۳۱۶۰-۳، آدرس شرکت، کور نمبر ۳۱۵ بابریان گولایی حصه اول ناحیه ۳ ولایت ننگرهار را به قیمت مجموعی مبلغ ۲۵۵,۳۰۷,۵۴۲,۰۰ دوصدو پنجاه و پنج میلیون و سه صدو هفت هزارو پنجصدو و چهل دو افغانی اعطاء نماید.

اشخاص حقیقی و حکمی که هرگونه اعتراض در زمینه داشته باشند، می‌توانند اعتراض خویش را از تاریخ نشر این اعلان الی هفت روز تقویمی طور کتبی توام بادلایل آن به برنامه ملی راه سازی روستایی وزارت فواید عامه، واقع مکروربان اول، عقب وزارت، بلاک اول اداری، کانتینر شماره ۱۶ مقربرنامه، کابل - افغانستان وفق احکام ماده پنجاهم قانون تدارکات ارایه نمایند.

این اطلاعیه به معنی عقد قرارداد نبوده والی تکمیل میعاد فوق الذکر وطنی مراحل قانونی بعدی، قرارداد منعقد نخواهد شد.

اگهی

ویراستاران:

نورالعین و بهروز خاوری
و حید پیمان، سهیلا وداع خموش، سردار داهی، زینب فرمند
ظفر شاه رویی ۰۷۹۹۳۱۹۵۳۴

همانگی خبر:
صفحه آرایی:
وبسایت:
پدیرش اعلان:
نشانی پستی:
نشانی دفتر کابل:
ایمیل روزنامه:

خیر رحیمی - مصطفی سروری - مهدی فرهاد - غلامرضا مجیدی
احمدضیا محمدی
۰۷۰۸۱۴۴۰۴۷

صندوق پستی ۱۹۱۱، پسته‌خانه مرکزی، کابل، افغانستان
ایستگاه برج برق، سرک کلوله‌پشته، ناحیه چهارم، کابل
Afghanistan_8am@yahoo.com

۸صبح در ویرایش و پیرایش مطالب وارده دست باز دارد.
به جز سرمقاله، آرای مطرح شده در مقالات به نویسندگان آن برمی‌گردد.

www.8am.af

www.facebook.com/8am.af

Twitter:@HashteSubDaily

صاحب امتیاز:
مدیر مسوول:
معاون مدیر مسوول:
تحلیلگر ارشد:
دبیر بخش سیاسی:
دبیر بخش ادب و فرهنگ:

سنجر سهیل sanjarsohail@yahoo.com
پرویز کاوه ۰۷۰۰۲۲۸۹۸ parwiz_kawa@yahoo.com
مجتبی هاشمی ۰۷۶۶۶۴۴۶۶۴ sayedmujtaba_hashemi@yahoo.com
فردوس کاوش
فریدون آژند ۰۷۹۷۴۱۶۰۶۲
شایان فریور ۰۷۰۰۷۰۹۰۹۸ shayanfa@gmail.com

صبح

Publisher:
Sanjar Sohail
sanjarsohail@yahoo.com

Editor-in-Chief:
Parwiz Kawa
parwiz_kawa@yahoo.com
+93 700228988

Deputy Editor -in-Chief:
Mujtaba Hashemi
+93 766644664

کشته شدن شش تن در حمله به مسجدی در کانادا

در پی یک حمله به یک مسجد در شهر کیوبک کانادا، شش تن کشته و هشت تن دیگر زخمی شدند. جاستین ترودو، نخست وزیر کانادا، این حمله را «حمله‌ی تروریستی علیه مسلمانان» خوانده است.

کریستین کولمب، سخنگوی پولیس کیوبک، روز دوشنبه گفت که روز یکشنبه، بیش از پنجاه نمازگزار در مرکز فرهنگی اسلامی حضور داشتند. بیشتر زخمیان، زخم‌های شدیدی دارند. سن کسانی که کشته شده‌اند، در میان ۳۵ تا ۷۰ سال است. به ۳۹ تن دیگر در این حمله آسیبی نرسیده است. پولیس، دو عامل این قضیه را در نزدیکی‌های شهر کیوبک بازداشت کرده است.

به اساس گزارش اسوشیتد پرس، نخست‌وزیر کانادا، در بیانیه‌ی خود گفت: «ما این عمل تروریستی بالای مسلمانان در مسجد کیوبک را به شدت نکوهش می‌کنیم. این یک خشونت بی‌معنا و غم‌انگیز است. تفاوت نیروی ما کانادایی‌های این است که باورهای مذهبی را احترام می‌گذاریم.» او افزود که مسلمانان کانادا بخش مهمی از ملت این کشور را شکل می‌دهند و این چنین اعمال تروریستی هیچ جایی در جامعه، شهرها و کشور کانادا ندارد.

فیلیپ کویلارد، والی کیوبک در یک کنفرانس مطبوعاتی روز دوشنبه گفت: «اجماع مسلمانان هدف این قاتلین حمله‌ور بود.» او هم‌چنان افزود که روز دوشنبه تظاهرات گسترده‌ای در پیوند به این حمله علیه مسلمانان در شهر کیوبک صورت می‌گیرد تا مردم این شهر نفرت‌شان را نسبت به این چنین حمله‌ها نشان دهند.»

رگیس لیبوم، شهردار کیوبک گفت: «هیچ کسی نباید قیمت زندگی، زحمات، رنگ و نژاد و باورهای مذهبی خود را بپردازد.»

محمد ینگوی، رییس مرکز فرهنگی اسلامی در شهر کیوبک گفت که در عین انجام این حمله، به مسجد او در آن جا نبوده، اما جزییات را از مردمان آن طرف شنیده است. او افزود: «ما به خاطر فامیل‌های این مردم نگرانیم. عبدالکریم حسن، یکی از دوستانم که برای دولت در بخش تکنولوژی کار می‌کرد، در این حمله کشته شد. او سه دختر و خانم داشت.

بدترین لحظه برایم زمانی بود که خانمش از من پرسید که حسن خوب است؟! من گفتم: او مرده است.»

این حمله در حالی صورت می‌گیرد که جاستین ترودو، نخست وزیر کانادا روز یکشنبه اعلام کرده بود که این کشور آماده پذیرش پناهجویان رده‌شده از سوی ایالات متحده آمریکا بعد از اعلام این فرمان از سوی ترامپ است.

رالف گودل، وزیر صحت کانادا، روز دوشنبه در صفحه‌ی اجتماعی خود از کشتن شدن شش تن در این حمله تروریستی به دشت غمگین و ناراحت است.

فرانسوا دشامپ، مسوول پذیرش مهاجران در شهر کیوبک در پیوند به این حمله گفت که او بعد از آن که کارش را به حمایت از پناهجویان آغاز کرد، تهدید شد و این حمله چیز جدیدی برایش نیست.

گزینه‌های مرزبندی حوزه‌های انتخاباتی مشخص شد

ادامه از صفحه ۳

کارت‌های رای‌دهی نیز دو گزینه را در نظر گرفته است. ابطال کارت‌های رای‌دهی توزیع شده در چند دور انتخابات گذشته و اعتباردهی این کارت‌ها و توزیع کارت‌های جدید از جمله گزینه‌های کمیسیون مستقل انتخابات است. معاذالله دولتی می‌گوید در صورتی که کارت‌های رای‌دهی قبلی باطل گردد، فهرست جدیدی از رای‌دهندگان مشخص و مشکلات و چالش‌هایی که در چند دور انتخابات گذشته وجود داشت، حل خواهد شد. به گفته او، با باطل شدن کارت‌های رای‌دهی قبلی و توزیع کارت‌های جدید، هرچند در انتخابات پیش رو هزینه بیشتری مصرف خواهد شد، اما هزینه‌ها برای دورهای بعدی کاهش خواهد یافت. به گفته او، با توزیع کارت‌های جدید هر رای‌دهنده به یک مرکز مشخص ارتباط داده شده و فهرست دقیقی از رای‌دهندگان تهیه خواهد شد.

این کمیسیون کمیسیون مستقل انتخابات در عین حال، از احتمال تهیه فهرست رای‌دهندگان براساس ملاحظات قومی و مشکلات امنیتی نیز در صورت توزیع کارت‌های رای‌دهی جدید خبر داد و گفت که در این صورت احتمال این که شماری از مناطق به دلیل نبود امنیت از دسترسی به روند توزیع کارت‌های رای‌دهی محروم شوند، نیز وجود دارد. به گفته او، زمان‌بر و هزینه‌بر بودن این روند از دیگر معایب آن به شمار می‌رود.

در همین حال، نجیب‌الله احمدزی رییس کمیسیون مستقل انتخابات، می‌گوید که در چند دور انتخابات گذشته بیشتر از بیست و یک میلیون کارت رای‌دهی توزیع شده است. او تاکید کرد که برای جلوگیری از استفاده این کارت‌ها، نیاز است تا فهرست جدیدی از رای‌دهندگان تهیه شود.

اما، نعیم اصغری مسوول برنامه‌های موسسه انتخابات آزاد و عادلانه افغانستان، فیفا، می‌گوید که در چند دور انتخابات گذشته نزدیک به بیست و سه میلیون کارت رای‌دهی در افغانستان توزیع شده است. او گفت: «از سال ۲۰۰۴ تاکنون در حدود بیست و سه میلیون کارت رای‌دهی توزیع شده است و در پهلوی آن از کشورهای همسایه نیز کارت‌های تقلبی و جعلی هم سرازیر شد که در مجموع بیشتر از سی میلیون شده باشد، هرچند هنوز ارقامش معلوم نیست. اگر این کارت‌ها را باطل نسازیم و فهرستی رای‌دهندگان را تکمیل نکنیم، بازمه ما فهرست در حدود بیست و سه میلیون رای‌دهنده خیالی را خواهیم داشت. بهتر است که کارت‌ها باطل شوند.» نعیم اصغری افزود که هرچند باطل کردن کارت‌های قبلی و توزیع کارت‌های جدید هزینه کلان نیاز دارد، اما تاکید کرد که انجام اصلاحات نیاز به مصرف هزینه دارد. به گفته او، به جای این که هزینه‌های کلان در انتخابات «تقلبی» به مصرف برسد، بهتر است که برای برگزاری انتخابات سالم و شفاف‌تر سرمایه‌گذاری شود.

معاذالله دولتی می‌افزاید که در کوچک شدن حوزه‌های انتخاباتی نیز در مقایسه با حوزه‌های بزرگ نمایندگی بهتر و ارتباط بیشتری میان نمایندگان و موکلان‌شان تامین خواهد شد. به گفته او، در این طرح زنان بیشتری بر علاوه سهمیه‌شان در انتخابات پارلمانی برنده خواهند شد و هم‌چنین زمینه‌ها برای برنده شدن اقلیت‌ها نیز نسبت به تک‌کرسی شدن حوزه‌های انتخاباتی مهیا خواهد گردید. آقای دولتی از کاهش احتمال دست‌کاری زورمندان در مرزبندی حوزه‌ها، سهل شدن روند برگزاری انتخابات، پایین آمدن هزینه‌ها در مقایسه با تک‌کرسی شدن حوزه‌های انتخاباتی را از دیگر مزایای طرح تقسیم شدن ولایات به حوزه‌های کوچک‌تر یاد کرد. اما او در عین حال تاکید کرد که در این طرح نمایندگی واقعی تامین نشده، پارلمان یک‌دست شکل نخواهد گرفت و همین‌طور اصل تساوی رای هم تامین نخواهد شد.

این کمیسیون کمیسیون مستقل انتخابات می‌گوید که اجرای طرح‌های تک‌کرسی شدن حوزه‌های انتخاباتی و تقسیم ولایات به حوزه‌های کوچک‌تر، با مشکلات جدی نیز مواجه است. او گفت که پیچیده شدن حوزه‌بندی برای انتخابات پارلمانی و شوراهای ولایتی، نبود آمار و ارقام مشخص از نفوس کشور، دقیق نبودن نقشه‌های ساحات، ایجاد مشکلات و سوءتفاهم‌ها در تعیین مراکز رای‌گیری و احتمال به تاخیر افتادن زمان برگزاری انتخابات از جمله چالش‌ها و مشکلات در فرا روی طرح‌های تک‌کرسی شدن و تقسیم ولایات به حوزه‌های کوچک‌تر انتخاباتی است.

گزینه سوم کمیسیون مستقل انتخابات است. معاذالله دولتی می‌گوید که در این طرح سرحادات اداری ولایات مانند انتخابات‌های گذشته به حیث حوزه‌های انتخاباتی استفاده خواهد شد. به گفته او، در صورت اجرای این طرح، کل افغانستان به سی و شش حوزه انتخاباتی تقسیم می‌شود. سی و چهار ولایت هر کدام یک حوزه، کوچکی‌ها و شهروندان هندو باور دو حوزه دیگر خواهند بود.

کمیسیون مستقل انتخابات می‌گوید که در صورت تایید گزینه سوم، هزینه‌ها کاهش یافته و وقت کمتری به مصرف خواهد رسید. این کمیسیون می‌افزاید که با اجرای این طرح، حضور زنان در پارلمان نیز به کرسی‌های اختصاص داده شده محدود نمی‌ماند و هم‌چنین نمایندگی اقلیت‌ها و احزاب کوچک نیز در پارلمان تامین می‌شود. به گفته این کمیسیون، در این طرح پارلمان یک‌دست شکل نگرفته و ارتباط میان نمایندگان و موکلان نیز مانند گذشته خواهد ماند.

سرنوشت کارت‌های رای‌دهی هم‌چنین کمیسیون مستقل انتخابات برای تعیین سرنوشت

سازمان ملل:

ایتلاف به رهبری عربستان مرتکب جنایت جنگی شده است

سازمان ملل متحد حمله‌های ایتلاف به رهبری عربستان را که شمارشان بسیار است، «جنایت‌های جنگی» خوانده و از این ایتلاف خواسته است که به حقوق بین‌المللی بشردوستانه احترام بگذارد.

به اساس گزارش رویترز، عملیات جنگی در یمن بین ماه‌های مارچ تا اکتوبر، موجب کشته شدن بیشتر از ۲۹۲ تن غیرنظامی به شمول صد زن و کودک در این کشور شده است.

یکی از کارشناسان در نامه‌ای روز جمعه به شورای امنیت سازمان ملل متحد نوشت: «هشت تحقیق از ده تحقیق ما نشان می‌دهد که هیچ یک از این عملیات‌ها در یمن، گروه‌های هراس‌افکن را به طور قانونی هدف قرار نداده‌اند.» ایتلاف به رهبری عربستان، شامل بحرین، کویت، قطر، امارات متحده عرب، مصر، اردن، مراکش و سودان می‌باشد.

عبدالله موالیمی، نماینده عربستان در سازمان ملل متحد گفته است اتهام‌های یاد شده در این تحقیقات را نیافته‌اند و این ایتلاف از «حداکثر تلاش خود را در جهت پای‌بندی به تعهدات» شان دارند. او گفت: «در بعضی از قضایا، اشتباهات از سوی این ایتلاف اعلان و مسوولیت آن پذیرفته شده است، ما اصلاحاتی را برای کاهش تلفات و جلوگیری از زیان‌رسانیدن به غیرنظامیان، روی دست گرفته‌ایم.»

کارشناسان ملل متحد می‌گویند که سربازان ایالات متحده آمریکا فعالیت‌های این ایتلاف در «ریاض» را حمایت می‌کردند، در حالی که مسوول عملیات این ایتلاف می‌گوید که سربازان کشورهای فرانسه، مالیزیا و بریتانیا، نیز در این ستاد موجود بودند. کارشناسان ملل متحد نوشتند: «تمام دولت‌ها و متحدین این ایتلاف، مکلف به رعایت حقوق بین‌المللی بشردوستانه‌اند.» این کارشناسان اگر چه نمی‌توانند به یمن سفر کنند، اما سندهای اثبات این قضیه در دست دارند.

یکی از سخنگویان نماینده بریتانیا در سازمان ملل متحد گفت: «ما اطلاعات درست نقض قانون بین‌المللی بشردوستانه را از طریق فعالان در کشمکش یمن به گونه‌ی جدی آن به دست می‌آوریم.» یکی از مقامات ایالات متحده در این مورد گفت: «تمام شدن جنگ در یمن، نیازمند یک راه‌حل خوب سیاسی است و ما به هر نوعی، خواستار جلوگیری از زیان‌رسانیدن به غیرنظامیان در این کشوریم.»

وزارت خارجه فرانسه و نماینده مالیزیا هنوز در این مورد، واکنشی ارایه نکرده‌اند. اما مالیزیا شامل بودن نیروهای این کشور در کشمکش‌های یمن را رد کرده و گفته‌است که نیروهای این کشور تنها در زمینه‌ی تمرینات در عربستان حضور داشته‌اند.

ایتلاف به رهبری عربستان، فعالیت‌های نظامی‌شان به حمایت از یمن را دو سال قبل آغاز کرده‌اند تا از عملیات گروه «حوثی‌ها» جلوگیری کنند. گروه حوثی‌ها، وابسته به ایران است که کنترل شمال این کشور را دارد. این گروه گفته است که آن‌ها برای عملیات‌ها در آن جا نیستند، بلکه برای دفاع از عملیات «خصمانه» عربستان و کشتن غیرنظامیان فعالیت دارند.

در نامه‌ی ملل متحد آمده است: «در جنگ یمن، نقض قانون بین‌المللی بشردوستانه، حقوق بشر، حقوق بین‌الملل به وضوح دیده می‌شود.»

کارشناسان ملل متحد گفته‌اند: «به نظر می‌رسد که گروه «حوثی‌ها» و گروه «صالح» هیچ خبری از حقوق بین‌المللی بشردوستانه ندارند. چون آن‌ها عملیات زیادی را در شفاخانه‌ها، بازارها و خانه‌های این کشور انجام داده‌اند.»

از سوی دیگر، عربستان و یمن، ایران را در امر کم‌کسانی به گروه «حوثی‌ها» متهم می‌کنند. فعالان ملل متحد ۲۰۶۴ سلاح را که از طریق کشتی‌ها به یمن برده می‌شد را شناسایی کرده‌اند و گفته‌اند این سلاح‌ها مربوط به ایران است. نماینده ایران در سازمان ملل، هنوز پاسخی در این مورد نداده است.